

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

COVERT

Curves

USA Today Bestselling Author

KAT BAXTER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

gizli eğriler

Kat Baxter

İçindekiler

[Gizli Eğriler Bölüm](#)

[1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Sonsöz](#)

[Okuduğunuz için teşekkürler!](#)

[Lone Star Ex-Con 'dan alıntıSEAL](#)

[Team Romeo](#)

[Yazar hakkında](#)

gizli eğriler

ZORUNLU BİR YAKINLIK / YASAK Kıvrımlı Kız Romantizmi

Remy

İzindeyken kendimi bir görevde bulmayı bana bırakın. Ama kardeşim bir iyilik istediğinde, hayır diyemem. Bu, tropik tatilimi bırakıp küçük Teksas kasabama dönerek bir generalin kaçak kızının izini sürmek anlamına gelse bile. Çocuğu babasına geri götürdüğümde, biraz dinlenmek ve rahatlamak için özgür olacağım. Ancak Ava Reynolds çocuk değil, bağlılık yemini etmeye hazır olduğum kıvrımlı bir vücuda sahip yetişkin bir kadın. Keşke sınırların dışında olmasaydı.

Ava

Kontrolcü babam beni eve getirmesi için bir deniz komandosu gönderdi. En seksisini bulmak için de bir tür yarışmaya mı girmişti? Bir erkekte istediğim her şey onda varken Remy Guidry'ye nasıl karşı koyabilirdim ki? Küçük bir ayrıntı dışında: Babam gibi asker. Her zaman uzak durmaya yemin ettiğim. Keşke bu kadar cazip olmasaydı.

Covert Curves

Kat Baxter

Telif Hakkı 2022 Kat Baxter

Bu roman bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş kişiler, gerçek olaylar, yerler veya kuruluşlarla benzerlik tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yasaların izin verdiği durumlar dışında, yazarın veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Düzenleyen: Emily Beierle-McKaskle Metin

Editörü: Jenny Steward

Kitap kapağı: Jadadleedesigns

Dijital yayımla ilgili olarak, okuyucu tarafından yapılacak herhangi bir yazı tipi boyutu veya boşluk değişikliğinin yazarın orijinal formatını değiştirebileceğini unutmayın.

✿ Vellum ile oluşturuldu

bölüm bir

Remy

İzindeyken farklı bir insanmışım gibi davranmayı seviyorum.

İzindeyken geç saatlere kadar uyuyabilirim. Benim için kötü olan boktan yemekleri yiyebilirim. YouTube'da aptalca şeyler izleyebilirim. İstersem telefonumu görmezden gelebilirim.

Tabii ki bunların hiçbiri tam olarak doğru değil. İzindeyken bile hala bir SEAL'im. Bu sadece açıp kapatabileceğiniz bir şey değil. Otuz yaşındayken, izindeyken çok fazla bok yersem, geri döndüğümde bunun bedelini öderim. Tabii ki kendini kandırmaların en büyüğü telefonumu görmezden gelme kısmı.

Gerçek şu ki, yılda üç yüz altmış beş gün, günde yirmi dört saat ulaşılabilir olmalıyım. Özellikle de ben, çünkü ekibimdeki istihbarat elemanı benim. Bu yüzden günün ve gecenin her saati rastgele taleplerle beni arıyor, mesaj atıyor ve e-posta gönderiyorlar.

Ama *her zaman* müsait olmak zorunda değilmişim gibi davranmayı seviyorum.

İşte bu yüzden, iznimin birkaç gününde ailemin mutfağında otururken telefonum çaldığında, çevirip kim olduğunu kontrol etmeden önce neredeyse sesli mesaja geçmesine izin veriyorum.

Tanrıya şükür ki komuta subayım değil. Yine de arayanın kimliğinde yanıp sönen isim beni çok şaşırttı. Cevap vermek için kaydım.

"Wade, selam dostum. Her şey yolunda mı?"

Ağabeyim diğer hattan homurdanarak cevap veriyor.

Benden beş yaş büyük olan Wade her zaman sessiz, düşünceli bir tip olmuştur. Geçirdiği kazadan sonra daha da kötüleşti.

"Bir iyiliğe ihtiyacım var," diyor.

"Tabii, ne istersen" diyorum hemen.

Muhtemelen çok abuk. Her zaman Wade'i örnek almışımdır. Her zaman Wade olmak istedim. Bu muhtemelen kendisinden beş yaş büyük ve kıyaslanamayacak kadar havalı bir kardeşi olan her erkek için geçerlidir. Biz ocukken, ailelerimiz bana onun gölgesi derdi.

Wade artık bir SEAL olmadığı için ikimizin de benim bariz kahraman hayranlığımla nasıl başa çıkacağımızı bildiğimizi sanmıyorum, ama ben hala yleyim. Wade'in kazasının tüm ailemize yayılma şekillerinden sadece biri. Sanırım aynı SEAL takımında olmadığımız için şükretmeliyiz. Özellikle de birkaç arkadaşi geri dönemediği için.

Tabii ki benimle ilgili değil. Bir dakikalığına ve sadece kendi kafamda bile olsa bunu kendimle ilgili hale getirmem, bazen bencil bir pislik olabileceğimi hatırlatıyor. Bu da onun yerini asla dolduramayacağımın nedenlerinden biri. Artık bir SEAL olmadığı için bile... lanet olsun. Yine kendimle ilgili bir şey yaptım.

Boğazımı temizliyorum. "Neye ihtiyaın varsa, yapabilirim."

"Bana göre değil." Hiçbir zaman gevezelik etmekten hoşlanmayan Wade, doğrudan konuya giriyor. "Dün gece General Fieldmore'dan bir telefon aldım. Bir iyilik istedi."

Alçak bir ıslık aldım. General Fieldmore gerçek bir anlaşma.

"Evet. Aynen yle," diyor Wade. "Tıbbi izinde olduğumu biliyordu ama bilmiyordu..."

Wade orada duraksıyor, cümlenin tamamlanmamış kısmı aramızda asılı kalıyor. Belli ki general Wade'in yaralarının boyutunu ya da hâlâ rehabilitasyonda olduğunu bilmiyordu. Metal ve plastikten yapılmış bir bacakla yeniden yürümeyi öğrenme türünden bir rehabilitasyon. Wade'in bu iyiliği yapamayacağı türünden bir rehabilitasyon.

Sessizliği doldurmak için araya giriyorum. "Neye ihtiyaı varsa, ben yaparım."

"Golf arkadaşlarından biri Dallas'tan bir albay. Adamın Saddle Creek'te yaşayan bir kızı var. En kk kızı ablasını ziyaret etmek için evden kaçmış. General benim Saddle Creek'ten olduğumu biliyordu ve benden kızı bulup bu Cumartesi Houston'a getirmemi istedi. Ailesinin katılması gereken bir tür siyasi bağış toplama galası var ama kızı da yanlarında istiyorlar."

Evet, Wade için her şeyi yaparım ama... "Eğer bir ocuk evden kaçtıysa, bu polisin işi değil mi?"

"O bir ocuk değil. Yirmi iki yaşında."

Kaşlarımı çatıyorum ve enseme ovuyorum. "Tamam o zaman, eğer bir yetişkinse, bu gerçekten kaçmak sayılmaz."

"Evet." Wade kızgınlıkla homurdanan bir ses çıkarıyor. "Görünüşe göre tam bir baş belası. Bir işte tutunamıyor ve bir tür Instagram fenomeni olma hayalleri var. Tam bir zengin kız başlangıç paketi."

"Tamam, o bir velet. Ama bunların hiçbiri bir donanma komandosunun onun peşine düşmesini haklı çıkaracak bir şeye benzemiyor."

"Görünüşe göre uyuşturucuya bulaşmasından korkuyorlar. Yardım alabilmek için onu sağ salim eve götürmek istiyorlar. Ama bu adamın kızını bulup eve getirecek birini bulmak için neden bir sürü iyilik yapması gerektiğini anlayabiliyorsunuz."

"Her şeyi gizli tutmak için sanırım," diyorum. "O lanet olası bir yetişkin."

Wade boğazını temizler. "Bunu benim için yapmanı istiyorum. İzinde olduğunu biliyorum. Muhtemelen çoktan eve gelmişsindir. Muhtemelen şu anda annemin mısır ekmeginden yiyorsundur."

Sağımdaki tabakta bıraktığım tereyağı kırıntılarına bakıyorum ve gözlerimi deviriyorum. "Bu benim iznim, Wade. Bu albay buraya gelip kendi lanet çocuğunu alamaz mı?"

Ama soruyu sorarken bile cevabı biliyorum. bir albay ve benden üstün. Bu resmi bir görev olmasa bile. Ordunun bir parçası olmasam ve bu nedenle doğrudan emir komuta zincirimde olmasa bile - ya da bu konuda yakın bir yerde olmasa bile - cevabı biliyorum. Bunu yapacağım çünkü kardeşim istedi. Gerçekten önemli olan tek şey bu.

Yavaşça nefes veriyorum. "Merak etme kardeşim. Ben halledeceğim." "Şimdi sana onun bilgilerini mesaj atıyorum."

"Rehabilitasyon nasıl gidiyor?" Ben soruyorum.

"Rehabilitasyon rehabilitasyondur. Fiziksel çalışmayı önemsemiyorum ama grup konuşmaları olmadan da yapabilirim."

Kıkırdıyorum. "Sanırım terapistler de bundan en az sizin kadar keyif alıyordur."

"Siktir git," diyor Wade. Ama sesinde hafif bir gülümseme duyuyorum.

bölüm

iki

Ava

Biliyorum herkes büyürken büyük kardeşinin en havalı kişi olduğunu düşünür ama benim ablam aslında gelmiş geçmiş en havalı kişi.

Beni dinle.

Babamız çok korkutucu bir albay. Çok soğuk. Çok acımasız. Yetişkin adamlar onun önünde siner. Tüm bunlara rağmen, Rory ondan korkmuyor ve hiç korkmadı. Onun Dallas'ta kalmasını ve hayatını onun kontrolü altında yaşamasını istiyordu... ama o bunu yapmadı!

Onun yerine küçük bir kasaba olan Saddle Creek'e taşındı ki bu Paris'e ya da New York'a taşınmak gibi bir şey değil. Ama nasıl yetiştirildiğimiz düşünüldüğünde, üç saatlik mesafe oldukça büyük bir taşınma.

Ve hayalindeki işi açtı. Şehrin dışında küçük bir çiftlik satın aldı, burada küçük ve egzotik hayvanlardan oluşan harika bir koleksiyonu var ve Teksas'ın her yerinden insanlar onu hayvanat bahçeleri ve okul ziyaretleri için hayvanları getirmesi için tutuyor.

Minyatür bayılan keçileri, Flaman Devi tavşanları ve pudra şekerini okşamak gibi yumuşak bir çinçillası var. En son eklediği gerçek bir kanguru yavrusu ise yatağının başucuna astığı bez bir torbanın içinde uyuyor.

Şimdi, açık olmak gerekirse, bu *onun* hayali. Benim değil.

Hayalindeki hayat benim rahat edebileceğimden çok daha fazla hayvan kakası içeriyor. Ve ben hayvan koleksiyonu yapmaktan çok Sephora'dan makyaj malzemeleri koleksiyonu yapıyorum. Demek istediğim şu: O hayalindeki hayatı yaşıyor.

Ve ben ... değilim.

Ancak, bu hafta buraya onun cesaretinden ve doğuştan gelen soğukkanlılığından bir miktar almaya çalışmak için geldim, böylece kontrolcü ebeveynlerimizden kurtulabilir ve hayatımı gerçekten yaşayabilirim.

Bugün erken saatlerde geldim. Geleceğimi biliyordu ve bana gizli ev anahtarının yerini mesajla bildirmişti. Bir saat uzaklıktaki bir okulda, yıl sonu partisi için hayvanat bahçesindeydi. İçeri girdim ve hemen misafir odasındaki yatağa tırmanıp biraz kestirdim. Dallas'tan Saddle Creek'e gitmek çok yorucu olduğundan değil ama son birkaç gündür yaşadığım dram beni bitkin ve boş hissettirdi.

Birkaç saat sonra uyandığımda Rory'yi tıpkı çocukken yaptığı gibi yanımda yatarken buluyorum. İkimiz de yanlarımıza kıvrılmış, bir cümlemin iki ucundaki açılış ve kapanış tırnak işaretleri gibi birbirimize bakıyoruz. Keşke cümlemizin ne olduğunu bilseydim.

Gözlerimi açtığımda bana gülümsüyor. "Hey, Goldilocks."

Gözlerimi kırıştırıyorum, uykulu bir şekilde. "Hey. Yemin ederim hiç yulaf lapası yemedim." "Tabii ki yemedin. Yulaf lapası iğrençtir."

Saçımın bir tutamını koparıyorum. Yüzümün önünde tutarak yüzümü buruşturuyorum. "Ve goldilocks da değil."

"Evet, o konuda..."

"Ben deniz köpüğü yeşili istiyordum." Deniz köpüğü olmadığı kesin olan saç tutamına ters ters bakıyorum. "Onun yerine Oompa-Loompa gibi görünüyorum."

"Ben daha çok Kurbağa Kermit'i düşünüyordum." Bunu iyi bir şeymiş gibi göstermeye çalışıyor.

"Buna inanamıyorum. Sonunda seni şaşırttım. Sonunda o kadar kötü batırdım ki sen bile bunu iyi bir şeymiş gibi gösteremiyorsun."

"Hey! Herkes Kermit'i sever!"

"Olabilir. Ama kimse Kermit gibi görünmek istemez." İçimden gülmek gelmese kıkırdıyorum. "Burada saklanmama izin verdiğin için teşekkürler."

"Saklanmıyorsun. Yeni bir başlangıç yapıyorsun."

Rory'nin bu yönünü seviyorum. Her şeyi olumlu bir şeymiş gibi gösterebiliyor. Birkaç ay önce çok kötü bir gıda zehirlenmesi geçirdi ve yirmi dört saat boyunca . Bu deneyimi *bağışıklık sisteminin çalıştığının kanıtı* olarak tanımladı.

Rory elini uzatıp saçımı okşuyor. "Bana neler olduğunu anlatacak mısın?"

Bir nefes üflüyorum. "Instagram hesabım var."

"Duh. Seni Instagram'da takip ediyorum. Ve her zaman yorum yapıyorum."

Rory'nin beni sevdiğini biliyorum. Ne olursa olsun beni destekleyeceğini. Bunu itiraf ederken hâlâ kalbim çarpıyor. En derin sırrımı. "Hayır. Bu seferki farklı."

Kıpırdamıyor, sonra biraz geri çekiliyor. "Tamam, o kadar gerginsin ki bu beni biraz korkutuyor. Bu garip bir seks olayı mı? Çünkü destekleyici olmaya çalışacağımı biliyorsun, ama küçük kız kardeşimin ayak parmaklarından jalapeno jölesi emen garip adamlarla ilgili paylaşımlar yaptığı bir sosyal medya hesabı varsa, bir dakikaya ihtiyacım olacak."

Gülüyorum. "Öyle bir şey değil. Yemin ederim!"

Hâlâ şüphyle baktığında, telefonumu yastığımın altından çıkarıp yatağa girdiğimde koyduğum yere koyuyorum ve şifremi giriyorum. İşte bu sırrı saklama konusunda bu kadar paranoyak oldum. Telefonumun kilidini açmak için yüz tanıma bile kullanmıyorum.

Açıkçası bu benim ne kadar paranoyak olduğumun mu yoksa annemin ne kadar kontrolcü olduğunun mu bir işareti bilmiyorum. Sadece ben uyurken telefonumun kilidini açmayacağına ve iznim olmadan e-postalarım ve sosyal medyama bakmayacağına güvenmiyordum.

Şimdi burada, açıkça güvendiğim tek kişinin yanında, Instagram'ı açıyorum ve Comfortably_Curvy_Fashionista hesabıma giriş yapıyorum.

Yükledikten sonra telefonumu Rory'ye uzatıyorum, o sayfamı aşağı kaydırırken neredeyse nefesimi tutuyorum.

Açıkçası ne gördüğünü biliyorum, çünkü o seçilmiş fotoğrafların her birinde ben varım. Asla yüzüm yok. Her zaman sadece modam ve kıvrımlarım. Vücut pozitifliği alıntıları. Arada bir de yemeğimi.

"Bu harika," diyor Rory, sesi her zamanki gibi parlak ve güneşli ama biraz da şaşkın. Kaydırmaya ara verip bana bakıyor. "Bu sen misin?"

"Evet."

"Sen ..." Bana bakıyor, açıkça şaşkın. "Dört yüz binden fazla takipçiniz var."

"Evet."

"Bu inanılmaz."

"Evet."

"Geçen gün, E- I-E-I-Okay-Corral hesabı iki bin takipçiye ulaştı diye heyecanlandığımda, resmen kışınızla güldünüz mü?"

"Hayır!" Öfkeyle doğruldum. "Tabii ki hayır! Ama markanızı nasıl oluşturacağınıza dair ipuçları istiyorsanız, bunu daha sonra konuşabiliriz."

"Evet, lütfen!" Sonra elini umursamaz bir şekilde sallıyor ve kendini yukarı itip benim gibi bağdaş kurarak oturuyor. "Ama sonra. Her seferinde bir şey. Benim için noktaları birleştirmeni istiyorum. Instagram'da inanılmaz bir varlığın var ve bu bir şekilde kötü üvey annenin pençesinden kurtulmanla ilgili ve-"

"O bizim üvey annemiz değil. O aslında bizim annemiz."

"Evet, ama o korkunç biri ve onun kanından ve canından değilmişiz gibi davranmak bana yardımcı oluyor."

Gülmek istemekle ağlamak istemek arasında kaldım. Çünkü Rory haklı. Annemiz berbat biri.

"Dürüst olmak gerekirse, sanırım bu yüzden bu hesabı açtım. O sadece..."

Sesimin kesilmesine izin veriyorum, çünkü bunu kelimelere dökmek içimden gelmiyor.

Annemiz inanılmaz güzeldir. Tanrı aşkına, o Teksas güzeliydi. Görünüşünü ve vücudunu korumak onun tam zamanlı işi olmuştur. İki profesyonel eğitmeni var. İki tane. Bunun kaç squat anlamına geldiğini düşünmek bile beni yoruyor.

Onun doğuştan gelen moda anlayışını miras almış olsam da, babamızın "iri kemiklerini" de almışım. Bu da demek oluyor ki, sekiz yaşımdan beri diyet yapıyorum.

"Başka bir şey söyleme." Rory kaşlarını çattı. "Onun biri olduğunu biliyorum."

"Comfortably_Curvy_Fashionista'yı başlattım çünkü sadece kendim için bir şey istedim, anlıyor musunuz? Sadece kendime ait bir şeye ihtiyacım vardı. Onun dokunamayacağı bir şey. Kendimi iyi hissedebileceğim bir şey. Diğer kadınların da kıvrımları hakkında onun bana hissettirdiğinden daha iyi hissetmelerini istedim. Ve işe yaradı."

"Evet, oldu!"

"Belki de biraz fazla işe yaradı. Birkaç hafta önce Swerve'den bir temsilci benimle temasa geçti."

"Kıvrımlı kadınlar için giyim mağazası mı? Eşyalarına bayılıyorum!"

Başımı sallıyorum. "Rahat Kıvrımlı Modacı'nın marka elçileri olmasını istiyorlar."

Rory doğrulur ve yatakta biraz zıplar. "Aman Tanrım! Bu inanılmaz."

"Biliyorum." Teklifin detaylarını sıralarken sesimdeki heyecanı tutamıyorum. "Maaş alacağım. Bir prodüksiyon bütçesi. Bedava kıyafet. Yani sadece kıyafetler için bile yaparım."

"Yapacaksın değil mi? Bana indirim yapabilir misin? Boş ver, çok adiyim."

Kız kardeşimin sorusuna gülümsedikten sonra bir nefes veriyorum. "Sorun şu ki, yüzümü göstermem gerekecek. Comfortably_Curvy_Fashionista'nın şu anda çok soğuk olduğunu düşünüyorlar."

"Yani? Çok güzelsin Ava. Oompa-loompa saçlarınla bile."

"Annemle bu konuyu konuştum. Çünkü sürekli bir kariyere ihtiyacım olduğundan, yoksa asla hırslı bir koca bulamayacağımdan bahsediyor."

Gözlerimi deviriyorum.

Rory öğürür gibi bir hareket yaptı. "Yemin ederim bazen sanki 1943'te doğmuş gibi oluyor. Ya da 1843'te. Evet, çünkü bir kariyerin varmış gibi görünmek istiyorsun ama aslında kocan için feda edemeyeceğin bir kariyerin yok."

"Aynen öyle. Ben de aptalca bir şekilde heyecanlanacağımı düşündüm. Onun yerine çıldırdı. Gerçekten çıldırdı. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Bana her türlü nahoş ismi taktı. Sağlıksız bir yaşam tarzını desteklediğimi söyledi. Tam bir muamele gördüm. Müstakbel kocam ne düşünürdü? Onun ya da babamın kariyeri üzerindeki olumsuz etkisi ne olacak?"

Rory gözlerini devirir. "Saçmalıyor. Babam emekli oldu. Bunun bir önemi yok."

"Biliyorum. İyi bir rol model olmadığımı, tam tersini yaptığımı söyledi. Her yerdeki küçük şişman kızlara sağlıksız ve şişko olmalarının sorun olmadığını çünkü nihayet büyük kızlar için moda kıyafetler satan mağazalar olduğunu söylüyordum. Bana çocukken büyük kızların sadece büyükannesinin alışveriş yaptığı mağazalardan polyester kıyafetler alabildiğini anlattı. Her şey kutu gibi ve çirkindi ama bu durum genç kızlarda modaya uygun bir vücut için çalışma isteği uyandırıyordu. Şimdi ise hiç teşvik yok."

"O en kötüsü. Ciddiyim. Söylediği her şeyi unut. Artık buradasın. Ve gidip bir yerlerde eğlenmeliyiz. Yeni havalı kariyerini kutlayalım."

bölüm üç

Remy

Albayın kızını nerede bulacağıma dair ilk ipucunu elde etmem uzun sürmedi. Saddle Creek'in küçük bir kasaba olmasının avantajlarından biri. Kasabanın dedikodu mesaj panosu *Saddle Peek*'e birkaç kesin soru gönderdim ve onun tarifine uyan bir kızın Ace's'de gece boyunca dans ederken görüldüğüne dair birkaç yanıt aldım.

Gecenin bu saatinde Ace's - teknik olarak bir bar olmasa da - karanlık atmosferi, kalabalık dans pisti ve akan içkileriyle daha çok bara benziyor.

Odadaki her kabini, masayı ve tabureyi kontrol etmek zorunda kalmayı bekliyordum ama içeri girer girmez dans pistinde hareket eden kıvrımlar dikkatimi dağıttı. Kot pantolonun içinde kalın kalçalar. Sadece dar belini vurgulayan sulu, dolgun bir popo. Ve büyük memeler. Yürüyen ıslak bir rüya gibi. Hayır, onun durumunda dans eden bir ıslak rüya.

Yeşil saçları olduğundan bahsetmiyorum bile. Dans pistinin üstündeki ışıkların tonundan dolayı saçları biraz yeşil olabilir. Hayır. Saçları Aziz Patrick Günü yeşili gibi. Lanet olası yeşil.

Kendime hatırlatmak zorundayım, buraya dans pistinde parlak yeşil saçlı süper seksi bir hatunla takılmak için gelmedim. Albay'ın kızını bulmak için buradayım ve Wade'in bana gönderdiği resme bakılırsa bu o değil. Albayın kızı da kalın ve kıvrımlı olmasına rağmen sade ve mütevazı. Kesinlikle dans pistinin ortasında duracak türden bir kadın değil. Kıçını sallıyor ve parlak yeşil saçlarını kabartıyor.

Bu yüzden barda, mekanın geri kalanını görebileceğim bir tabure kapıyorum ve bir bira sipariş ediyorum. Dans pistindeki kadını izliyorum, çünkü onu izlemeden edemiyorum. Ama buraya bulmaya geldiğim kıza benzeyen başka bir kadın için de gözlerimi dört açıyorum. Belki banyodadır, belki de gece için çoktan gitmiştir. Bu durumda onu yarın bulmam gerekecek.

Kasabada tanıdığım genç adamlardan biri -muhtemelen benim otuz yaşımdan neredeyse on yaş daha genç- dans pistindeki bombaya doğru yürüyor. Elinde buzlu suya benzeyen bir bardak vardı ve ona uzattı.

"Ava," diyor adını. Müziğin sesi çok yüksek olduğu için onu pek duyamıyorum ama dudaklarını okuyabiliyorum. *Ava*.

Yanlamasına sik beni.

Bu o kadın. Bulup sağ salım eve getirmem için tutulan kadın. Ava Reynolds. Bazen işimden gerçekten nefret ediyorum. İhtimaller nedir ki? Buraya geliyorum, bu gece eve götürmek istediğim tek kadını buluyorum ve o kadın tamamen yasak.

Son yarım saattir burada oturmuş onun dansını izliyorum. Ve yeterince izledim. Onun lezzetli kıvrımlı vücudunun müziğin ritmiyle kıpırdanmasını ve zıplamasını izlemekten değil. Hayır, bunu bütün gece izleyebilirim. Ama o genç adamın ellerini kalçalarında, o kıvrımlı kalçalarında gezdirmesinden yüzde yüz bıktım.

Ayağa kalktım ve dans pistine doğru yola çıktım. Çünkü Vince Tomlinson'ın Ava Reynolds gibi bir kadın için yeterince erkek olmadığını öğrenme vakti geldi. Ona öğretmek benim işim mi? Hayır, çünkü teknik olarak o benim hedefim, benim işim. Yine de onu istediğimi inkar edemem.

Onu güvende tutacağım.

Diğer erkeklerin yaklaşımlarından.

Onu korumak ve A noktasından B noktasına güvenli bir şekilde götürmek için işe alındım. Ace'in dans pistinin B noktası olmadığını düşünürsek, onu almak için dışarı çıktım.

Boğazımı temizleyip Vince'e ters ters bakıyorum. Nispeten zararsız olduğu ve taktik setindeki en keskin bıçak olmadığı için bana gülümsüyor. Başımı sallıyorum ve gözlerimi ellerinin Ava'nın dolgun kalçalarında durduğu yere indiriyorum.

"Eller. Çek." Sanki bir teröristle konuşuyormuşum gibi alçak sesle ve ölümcül bir şekilde söylüyorum. Tamam, teröristlerle konuşma eğiliminde değilim, o piçleri hemen hemen havaya uçuruyorum.

Vince teslim olmak için ellerini kaldırır ve dans pistinden geri çekilir.

Bu sırada Ava hâlâ müzikle sallanıyordu. Kalçalarını kavırıyorum -ah kahretsin beni- mükemmel bir şekilde sıkılabilir hissediyor. İçgüdüsel olarak parmaklarım onun dolgun teninde esniyor ve onu yüzüme çeviriyorum.

Göz göze geldiğimiz anda nefesi kesiliyor.

"Vay canına, gerçekten çok seksi," diye fısıldıyor. "O mu? Ben mi?" Göğsümü işaret ediyorum.

Başını sallıyor, mavi gözleri daha da açılıyor. "Bence sen de gerçekten ateşlisin."

Ağzı sessiz bir "o" ile açılır.

Kıkırdıyorum. "Hadi Dans Kraliçesi, seni buradan çıkaralım ve ayıtalım".

bölüm dört

Ava

Uyanıyorum ama gözlerimi açmıyorum çünkü gözlerimi açarsam gerçekten ölebilirmişim gibi geliyor.

Ayrıca sanki bir tür tüylü yaratık gecenin bir vakti ağzıma girip ölmüş gibi hissediyorum ki bu kötü ve yanlış bir his. Ama kesinlikle dilimde oluşan berbat tadı açıklayabilir. Umarım kız kardeşimin hayvanlarından biri değildir. Evinin etrafında rastgele dolaşan bir sürü hayvanı var.

Tek gözümü açıp zar zor bakıyorum. Etrafımdaki hiçbir şeyi tanıyamıyorum. Sonra diğerini açtım ve başımı hafifçe sağa çevirdim. Ve çığlık!

Yanımdaki yatakta yatan adam ayağa fırlıyor ve neyse ki tamamen çıplak değil. Şort ya da boxer giydiğini söyleyebilirim. Ama gövdesi çıplaktı. Mürekkep ve tüm kaslar hariç.

"Ne diye bağıırıyorsun?" diye sorar.

Gözlerimi kırpıştırıyorum ve kendimi onun yüzüne bakmaya zorluyorum. Açıkçası bu da pek işe yaramıyor çünkü orada da aynı derecede çekici. Daha fazla değilse bile. Sanki güneşte çalışıyormuş gibi doğal bir bronzluğu var ve güzelce kahverengileşiyor. Oysa ben güneş kremi sürmeden dışarı çıkmayı düşünsem yanaklarım pembeleşiyor. Her halükarda, yanaklarında ve çenesinde birkaç günlük kirli sakal var ve bu, dolgun alt dudağına daha fazla dikkat çekiyor. Mavimsi yeşil gözlerini bana diyor ve az önce bana bir soru sorduğunu hayal meyal hatırlıyorum.

"Kim olduğunu, nerede olduğumu ya da buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum ve bana tecavüz ettin mi? Seks yaptık mı? Kabul ettim mi? Hoşuma gitti mi?"

Dudakları, ruhumun derinliklerinde hissettiğime yemin edebileceğim yavaş bir gülümsemeyle titriyor. "Dinle şekerim, eğer seks yapmış olsaydık bunu bilirdin. Onaylardın ve kesinlikle hoşuna giderdi."

Yavaşça nefes veriyorum ve biraz hayal kırıklığına uğradığımı düşündüğüm gerçeğinin üzerinde durmamaya çalışıyorum. "Seks yok."

"Ne yazık ki hayır. Seni buraya getirdim çünkü barda sarhoştun. Ve diğer adamlar potansiyel olarak senden faydalanmaya çalışıyorlardı. Seni güvende tutmak istedim. Bu yüzden benim evimdesin. Benim adım Remy Guidry."

Yüzüme bakıyor ve vay canına, gerçekten çok yakışıklı.

"Adım bir şey çağırıştırıyor mu? Dün gece eve dönerken yüksek sesle söylüyordun." Şimdi daha büyük sırtıyor. "Sanırım Louie Louie'nin melodisiydi. Remy Remy. Hatırladın mı?"

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "Aman Tanrım, ne kadar utanç verici." "Hayır şekerim, çok güzeldi. Bunun için endişelenme."

"Barda içiyordum," diye düşündüm. "Yani kız kardeşimin bazı keçileriyle ilgili bir sorunu olduğu için gittiğimi hatırlıyorum. Ama ben pek içki içmem. Sanırım yemeğimin yanında bir mojito sipariş etmiştim."

"Evet, sen biraz hafif birisin. Yoksa içtiğin az miktardaki içkiyle bu kadar kızarmazdın. Barmenle konuştum. Sana bir şey verilmediğinden emin olmak istedim."

"Aman Tanrım, kardeşim! Rory muhtemelen çok endişelenmiştir. Muhtemelen evine gitmeli ya da onu aramalıyım." Telefonumu bulmak için vücudumu çeviriyorum ve o anda tamamen çıplak olduğumu fark ediyorum. Çarşafı vücuduma sardım ve dönüp Remy'nin yüzüne baktım.

"Seks yapmadığımızı söylediğini sanıyordum." "Yapmadık."

"O zaman neden çıplağım?"

Sonra yataktan kalktı ve bana bir gömlek fırlattı. "Bütün kıyafetlerini çıkardın. Sana giymen için bir gömlek vermeye çalıştığımda, çıplak uyumak istediğinde ısrar ettin."

Tartışmak için ağızımı açıyorum ama ellerini kaldırıyor. "Sen de bana öyle demiştin. Bana çıplak da uyuyabileceğimi söylemiştin. Ama aslında tercihim bu olsa da boxer'larımı çıkarmayacağıma karar verdim. Sadece güvende olmak için. Korumam gereken bir namusum var."

Homurdanıyorum. "Evet, doğru." Omuzlarıma büyük gelen ve göğüslerimi sıkıca saran gömleğini giydim, hiç şaşırmadım. "Gömlek için teşekkürler."

"Ayrıca, kız kardeşinle çoktan konuştum. Bu sabah dörtte çoktan aramış ve mesaj atmıştı. Nerede olduğunu biliyor."

"Onunla konuştun mu? Yani barda sarhoş olup eve bir adamla gittiğimi mi düşünüyor?"

"Böyle düşünüp düşünmediğinden emin değilim." Bana o çarpık sırtışıyla bakıyor. "Ona sormadım şekerim. İhtiyacın olduğunu hissedersen tabii ki onu arayabilirsin. Ama burada benimle olduğunu ve güvende olduğunu biliyor."

"Tam olarak neden kendini bu geceki kahramanım olmaya aday gösterdin? Bu senin olayın mı? Bar bar dolaşıp seninle eve gelebilecek ya da gelemeyecek kadınları bulmaya çalışıyor ve çıplak yatmayı mı talep ediyorsun?"

Bir çift atletik şort giyiyor ama göğsünü açıkta bırakıyor. "Baban seni sağ salim Houston'a getirmem için beni tuttu."

Ona bakıyorum ve can alıcı noktayı bekliyorum. O gülmeyince ya da başka bir şey yapmayınca yanımdaki yastığı yumrukluyorum. "Orospu çocuğu." Ona ters ters bakıyorum. "Kıyafetlerim nerede ya da pantolon alabilir miyim?"

Bana birkaç eşofman altı fırlattı. "Buraya geldiğimizde fiskiyelerin arasından geçtin, bu yüzden kıyafetlerin banyoda asılı. Kurutucuya bir şey koymak isteyip istemediğini bilmiyordum." Omuz silkiyor. "Benim bir kız kardeşim var ve bazı şeylerin asla kurutulmaması gerektiğini biliyorum."

Komando olacağım gerçeğini görmezden gelerek eşofman altımı çekiyorum. *Tabii ki babam onu işe aldı. Tabii ki bu yüzden seninleyim. Sevimli olduğumu düşünüp beni eve getirdiği için değil. Tabii ki değil. Ne düşünüyordum bilmiyorum.*

Sonra birden önümde durdu, bana çok yakındı. Uzanıp çenemi yukarı kaldırıyor. Bu kadar yakınken gözleri o kadar güzel ki neredeyse nefes alamıyorum.

"Seni eve getirirdim çünkü sevimli olduğunu düşünürdüm. Siktir, bence şirinden de öte bir şeysin. Harikasın Ava. Kim olduğunu anlamadan çok önce seni dans ederken izliyordum."

Gözlerimi kapattım. "Bunların yüksek sesle söyledim, değil mi?"

"Hayır şekerim, ben sadece mükemmel bir zihin okuyucuyum. Donanmada öğrettikleri bir beceri bu." Kaşlarını bana doğru salladı. "Houston'a gitmeden önce duş almak ister misin yoksa böyle mi gidelim?"

Ona ters ters baktım. "Her zaman sana söyleneni mi yaparsın? Tabii ki yaparsın. Sen de onlardan birisin. Onun askerlerinden birisin."

"Denizci, şekerim. Gerçi teknik olarak ben bir SEAL'im."

"Her neyse. Hepiniz aynısınız. Hepiniz zorba, kontrolcü ve otoritersiniz!"

Yüzüme bakıyor ve bakışlarımda ne aradığından emin değilim. "Ava, sen ve ailen arasında neler olduğunu bilmiyorum. Seni güvende tutmak ve Cumartesi gecesine kadar Houston'a götürmek için tutulduğumu biliyorum."

"Ve seninle gelmem mi gerekiyor? Soru sormadan mı? Tabii ki öyle, çünkü benden hep bunu bekliyorlar. Sadece sana söyleneni yap Ava," diyorum babamın sesiyle alay ederek.

Remy yanağımlı okşadı. "Bunu çözeceğiz şekerim."

Sonra arkasını döndü ve kaslarla dolu sırtıyla karşılaştım. Sırtta bu kadar kas olduğunu bile bilmiyordum. Ama bunun dışında, sırtının sağ tarafında omzuna doğru sürünen muhteşem mavi ve yeşil dev bir ahtapot dövmesi var. Gerçekten çok çarpıcı. Uzanıp parmaklarımı dokunaçların üzerinde gezdiriyorum çünkü çok gerçekçi görünüyorlar. Dokunmadan edemiyorum ve o da dokunuşumla ürperiyor.

"Özür dilerim. ..."

"Sorun değil, şekerim." Remy omzunun üzerinden bana bakıyor ve gözleri ahtapotla aynı renkte. "Ne zaman istersen bana dokunabilirsin."

"Çok gerçekçi görünüyor." Parmağımlı dokunaçlardan birinin üzerinde tekrar kaydırıyorum, neredeyse sümüksü veya lastik gibi hissetmeyi bekliyorum. Ama sadece Remy'nin tonlu teninin sıcaklığıyla karşılaşıyorum.

"Evet, gerçekten iyi iş çıkardı. Mürekkebin var mı?"

Homurdanıyorum. "Hayır, keşke. Ama vücudumun herhangi bir yerine dövme yaptırırsam annem küplere biner." Uzanıp artık çok daha kısa olan saçlarımı kabartıyorum. "Aslında, saçımı gördüğünde felç geçirecek. Muhtemelen bana peruk taktıracak."

Remy şimdi muhteşem mürekkebinin ve kaslarının geri kalanını gizleyen bir tişört giydi.

"Umarım kafamı tıraş ettirip baştan başlamamı istemez."

"Kafanı mı tıraş edeceksin? Bu çok saçma," diyor Remy. "Düzeltmeye çalışabiliriz. Yıkarsın. Farklı bir renge boyayabiliriz. Yeşili sevmiyorsa pembe ya da mor da olabilir."

"Hayır," diye başımı sallıyorum. "Saçlarımı kestirdiğim ve doğuştan sahip kahverengi dışında bir renge boyadığım için kahrolacak."

Kollarımı sıkıyor. "Tamam, hadi gidip biraz yemek yiyelim çünkü açlıktan ölüyorum. Ve açken düşünemiyorum. Sonra bir plan yaparız. Ve tüm bunlar hakkında konuşuruz çünkü belli ki yanlış yönlendirildim." Burnunun kemerini sıkıyor.

Yanıltılmış. Bu şaşırtıcı değil.

Bir saat sonra kendi kıyafetlerimi giymiştim -kız kardeşimin çantamı benim için şehre götürmesi sayesinde- ve Remy ile birlikte Gator's adlı bir restorana oturmuştuk.

"Burası çok güzel kokuyor, masayı bile yiyebilirim," diyorum. Kıkırdıyor. "Böyle düşünmene sevindim."

Tam o sırada orta yaşlı, güler yüzlü, tuzlu biberli saç örgüsü olan bir kadın masaya gelir. Remy'yi yanına çekti.

"Bebeğime bak. Yine mi acıktın, tatlım?" Sonra gözleri bana kayıyor, Remy'ninkilere çok benzeyen gözleri. Genişçe gülümsüyor. "Bana kimi getirdin?"

"Anne, bu Ava. Biraz acelemiz var ama acıktık," diyor Remy.

bölüm

beş

Remy

Annem başımın yan tarafına bir şaplak attı. "Benimle tanışmak için güzel bir kadın getirdin, sonra da bana acelen olduğunu mu söylüyorsun?"

"Anne, lütfen." Ona, 'Bu kızı istiyor olabilirim ama çözmemiz gereken şeyler var, o yüzden geri çekil' der gibi bakmaya çalışıyorum.

Ama annem benim açık işaretlerimi görmezden geliyor ve Ava'ya sırtıtmaya devam ediyor.

"Ruthie's Diner'a gitmeliydik," diye mırıldanıyorum. "Remington Joseph Guidry!" diye bağırıyor babam mutfaktan.

Gözlerimi kapatıp başımı sallıyorum ve yemin ederim Ava'nın kıkırdadığını duyuyorum ki bu hayatımda duyduğum en güzel ses. Ona bakıp ağzımı açıyorum, "Özür dilerim."

"Emmy, gel bebeğim," diye sesleniyor babam anneme.

"Siz ikiniz burada bekleyin," diyor annem. Sonra bana ters ters baktı. "Remy, eğer Ruthie'ye adımını atarsan, Noel için en sevdiklerinden hiçbirini yapmam." Sonra da çekip gitti.

"Bu çok soğuk anne," diye . Ava yine kıkırdıyor.

Ona dönüyorum ve yüz hatlarının mizahla aydınlandığını görüyorum ve kalbim o anda gemiye atlamazsa lanet olsun. Yandan atlayıp ona doğru kürek çekiyorum.

Ava'ya ne kadar güzel olduğunu söyleyemedim annem iki kase bamya, bir sepet boudin topu ve bir sürahi şarapla masaya döndü.

Buzlu ay.

Ava'ya göz kırpyorum. "Umarım baharatlı yemekleri seviyordur." "Bayılırım."

"Kabuklu deniz ürünlerine alerjin falan yok, değil mi tatlım?" Annem soruyor. "Hayır hanımefendi, . Her Şey çok lezzetli görünüyor ve kokuyor." O

bir boudin topuna uzanır.

"Bunun ne olduğunu bilmek ister misin?"

Ben soruyorum. Ava omuz silkiyor. "Dağ istiridyesi mi?"

Gülüyorum. "Hayır."

"O zaman umurumda değil. Kızarmış ve bir Cajun restoranında olduğumuz için eminim lezzetlidir."

"Bunlar boudin topları. Temelde pirinç ve sosis karışımı," diyor annem. "Sonra kızartıyoruz ve ranch sosuyla servis ediyoruz çünkü Tanrı biliyor ki Teksaslılar her Şeyi ranch sosuna batırır." İkimize de birer bardak buzlu çay dolduruyor. "Başka bir Şeye ihtiyacınız olursa haber verin." Sonra gitmeden önce bana ters ters baktı.

"Aman Tanrım, anneni seviyorum," diyor Ava.

"Evet, bunu çok duyuyorum. O harika biri. Annem de babam da öyle, o yüzden şikayet edemem."

"Baban mutfakta mı?"

"Evet, yemeklerin çoğunu o yapar. Gerçi bütün tatlıları annem yapıyor."

Ava boudin topundan bir ısırık aldı ve inledi. Ve şimdi ailemin restoranında taş gibiyim.

Bir süre nispeten sessizlik içinde yemek yiyoruz, ancak Ava ısırıklarının çoğunda nefis sesler çıkarmaya devam ediyor ve ben bir ipliğe tutunuyorum. Yine de aklımlı oyunda tutmalıyım. Wade bana Ava'nın babasının ona gönderdiği orijinal bilgileri gönderdikten sonra elbette biraz durum tespiti yaptım.

Ben SEAL ekibimin istihbarat elemanıyım, yani elektronik bir iz varsa, onu bulabilirim. Eninde sonunda. Ama bulabildiğim kadarıyla babası temiz. Dört yıl önce emekli olmuş, hala bazı asker toplama etkinliklerine katılıyor, ama görünüşe göre dikkatini politikaya çevirmiş.

Aile içi şiddet ya da benzer bir Şey rapor edilmedi. Ava'nın ablası Rory'nin bira yıl önce buraya taşındığını biliyorum. Eski hayvan çiftliğini satın alıp dönüştürdü ve iyi gidiyor gibi görünüyor. Tüm araştırmalarım, Rory'nin Ava'dan ayrıldığından beri ailesinin evine dönmediğini gösteriyor.

buraya taşınmış. Cep telefonu kayıtlarına göre Ava ile düzenli olarak iletişim kuruyorlar.

Bamyamı bitirdiğimde ve midem bana yemek için bağırmadığında, çay bardağımı boşaltıyorum ve kendime bir tane daha dolduruyorum.

"Ava, babanla aranda neler olduğunu anlamak istiyorum. Ona hiçbir bağlılık borcum yok. Eğer ailene dönmen güvenli değilse, söyle, senin için güvenli bir yer bulayım."

Başını kaldırıyor ve gözle görülür bir şekilde yutkunuyor. "Bana inanacak mısın? Öylece?"

"Evet, şekerim, aynen böyle."

"Teşekkür , Remy. Bunun benim için anlamı çok büyük. Ailem güvensiz değil.

Beni anlamıyorlar."

"Söyleyeceğim. Senin genç bir kadın olduğuna, kendi kararlarını veremediğine, kaçtığına ve kendin için tehlike oluşturduğuna inandırıldım ama durum böyle değil. O yüzden konuşalım, ben de sana yardım edeyim."

Gözlerini bana dikti. "Sana neden güveneyim ki?"

"Çünkü çocukken yalan söylediğinde cezalandırılırdı," diyor annem masada durup Ava ve benim paylaşmamız için büyük bir porsiyon ekmek pudingi bırakırken. "Guidry'ler çok çalışır, çok oynar ve çok sever. Asla hile yapmayız ve asla yalan söylemeyiz." Annem sanki bu İncil'den ya da Anayasa'dan alınmış bir gerçekmiş gibi başını sallıyor.

Omuz silkiyorum çünkü annemin açıklamasını nasıl takip edeceğimi bilmiyorum. "Onun ekmek pudingi eyaletin en iyisidir. Ve kuru üzüm yok çünkü mükemmel bir ekmek pudingine çürük üzüm koymak çok çirkin."

"Sanırım kurumuşlar, çürümüş değiller," diyor Ava.

"Aynı fark. Söyle bakalım, bütün bunlar neyle ilgili? Neden Saddle Creek'e kaçtın? Kız kardeşinin burada yaşadığını biliyorum ama belli ki bu dostça bir ziyaretten daha fazlası."

"Bu daha çok bir iş teklifi almış olmamla ve bunu kabul etmemi istememeleriyle ilgili. Bunun yerine Connecticut'tan ya da başka bir yerden bir senatörün oğluyla evlenmemi ve onun küçük Stepford karısı olmamı istiyorlar ve ben bunu istemiyorum. Bunu yapmak istemiyorum."

Kahretsin, bunu yapmasını ben de istemiyorum. Bu kadının benden başka bir erkekle birlikte olma düşüncesi midemi bulandırıyor. Ama diğer adam hakkındaki yorumlarımı şimdilik sessiz bırakıyorum.

"İş nedir?" Ben soruyorum.

"Bunun aptalca olduğunu düşüneceksin."

"Yapmayacağıma dair sana söz verebilirim."

"Bir şirket marka elçisi olmam için bana teklifte bulundu. Bu büyük bir olay. Kıvrımlı kadınlara yönelik ulusal bir giyim ve aksesuar markası ve beni istemeleri büyük bir onur."

"Çok güzelsin, bu yüzden şaşırmadım."

İltifatım karşısında kızardı. "Yüzümü hiç görmediler bile. O hesaptaki tüm fotoğraflarım sadece vücuduma ait."

Sertçe yutkunuyorum. "Tamam şekerim, bana ne yaptığını göster" diyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Resimler ya da ailenizin onaylamadığı her neyse."

Telefonumu aldı ve nadiren kullandığım Instagram'ımı açtı.

Bir şeyler yazıyor ve sonra telefonumu bana geri veriyor.

Parmaklarım cihazımın etrafında kıvrılıyor ve ekrana bakıyorum. Kıvrımlı vücudunun küçük kareler halindeki resimleriyle dolu. Çıplak değil. Ama o tatlı kıvrımlar kesinlikle sergileniyor.

Mayolar, iç çamaşırları, sevimli farklı kıyafetler giyiyor. Farklı şekillerde poz vermiş. Bazılarının ekranında kelimeler var. Vücut pozitifliği alıntıları. Bazıları sadece arkadan kıvrımları. Arada sırada da bir yemek fotoğrafı.

Ama hiçbirinde onun yüzü yok, tıpkı onun dediği gibi.

"Ava. Neden? Neden bunların hiçbirinde senin yüzün yok? Neden burada değilsin? Neden gözlerini ve gülümsemeni göstermiyorsun?"

Bana üç kafam varmış gibi bakıyor. "Ailemle hiç tanışmadığının farkındayım ama inan bana, bunu kurmayı hayal ettiğimden daha hızlı bir şekilde kapatırlardı. Anonim olmak gerçek bir şey yapmak için tek şansım. Bu yüzden kendi adıma uygun bir hesabım var Bir de bu var."

"Vay anasını, 425.000 takipçin falan mı var?"

"Evet, birkaç paylaşımım viral oldu, bu da iş teklifiyle ilgili olan şeyin bir parçası ve benimle gurur duyacaklarını düşündüm. Bilirsiniz, ne yaptığımı göreceklarını düşünmüştüm. Sonunda beni olduğum gibi göreceklar ve gurur duyacaklardı ama bunun yerine annem dehşete düştü. Ama bilirsiniz, annem eskiden Teksas Güzeli'ydi, yani kuşağı, tacı ve sahne dalgasıyla." Nefesini dışarı üflüyor. "Miss United States yarışmasına ya da adı her neyse ona kadar gitti. Fark etmez bile. Ben asla öyle olmayacaktım. Kardeşim öyle biri değil. Ama Rory hiç denemedi bile; hiç

Sanırım annem ona yalvarmaması gerektiğini biliyordu. Ama bilemiyorum. Güzel şeyleri hep sevmişimdir. Makyaj yapmayı, elbiseleri, saçımı ve tırnaklarımı yapmayı hep sevdim ve belki de bu anneme beni küçük bir yarışma bebeği yapabileceği umudunu verdi. Ama ben her zaman çok tombuldum."

"Lanet bir tanrıça gibi görünüyorsun. O yarışmalar aptalca. Ve eğer ailen senin ne kadar harika olduğunu göremiyorsa, o zaman kördürler."

"Ben sadece diğer küçük kızlara iki beden olmamanın sorun olmadığını, saçınızı yanlışlıkla yeşile boyamanın sorun olmadığını, mükemmel olmayıp yine de güzel görünmeyi sevmenin sorun olmadığını göstermek istedim. Toplumun ya da annenizin istediği gibi olmasa bile kendi tarzınızda güzel olun."

Dizlerimin üzerine çöküp bu kadına benimle evlenmesi için yalvarmaya hazırım.

O kayaların arasında bir mücevher ve ailesi de aptal.

"Yeni plan. Yapacağımız şey şu. Birlikte Houston'a gideceğiz ve sen de ailene işi kabul ettiğini söyleyeceksin. Gerekirse Rory'yle yaşayabileceğinden eminim. Ya da ne bileyim, gidip benim evimde yaşayabilirsin. Çoğu zaman orada değilim." Masanın öbür ucuna uzanıp ellerini tutuyorum. "Benimle Coronado'da bile yaşayabilirsin - orası Kaliforniya'da. Ama bunu yapmalısın. Bu önemli bir şey. Senin gerçeğin önemli ve dışarıda bunu duymaya ihtiyacı olan kızlar olduğunu biliyorum. Bu yüzden o şirket seninle iletişime geçti. Anladılar. Ailenin bu kadar dar görüşlü olmasına üzüldüm."

Bana sulu bir atıyor. "Bunların hepsini yapabileceğimi mi düşünüyorsun?"

"Şimdiye kadar yaptıklarına bir bak. Bunu zaten onların desteği olmadan yapıyordun. Şimdi buna ihtiyacın yok. Sen bir yetişkinsin Ava. Paraya ihtiyacın varsa, bende biraz var."

"Bunu benim için neden yaptın?"

"Çünkü sen önemlisin. Ve baban gibi adamların kirli işlerini yaptırmak için bir Navy SEAL'i çağıramayacaklarını bilmeleri gerekir. Ben böyle biri değilim."

bölüm altı

Ava

Remy'nin sözüne sadık kalarak ailesinin restoranından ayrıldık ve Houston'a doğru yola çıktık. Orada olmamız gerekmeden önce birkaç günümüz olduğu için, beni sahile götürmesi için onu ikna ediyorum.

"Bunu anlamıyorum. Yani okyanusu gördün ve sahile gittin, sadece Teksas'ta hiç gitmedin, ama hayatın boyunca burada mı yaşadın?" diyor araba kullanırken.

"Evet. Annem her zaman Teksas sahillerinin çirkin, suyun da kirli ve bulanık olduğunu söylerdi. Bu yüzden Florida Keys ve Hilton Head'de tatil yapardık. Asla Meksika Körfezi'ne gitmedik."

"Bu çok garip Ava. Burada gayet güzel plajlarımız var. Kumu Cancún gibi beyaz mı? Hayır, değil. Su da Bahamalar'daki gibi berrak Karayip mavisi değil. Ama yine de plaj. Ayrıca buradaki duvar dibi restoranlarda yiyebileceğiniz en iyi deniz ürünlerinden bazılarını bulabilirsiniz."

"Eminim doğrudur. Yine de ailenizin yemeklerinden daha iyi olacağına inanmak zor."

"Bu doğru. Kuşkusuz, yemek konusunda şımarık büyüdüm. Gerçekten de her konuda. Annem ve babam harika insanlar." "Bana kardeşlerinden bahset."

"Ben korkunç ortanca çocuğum. Bu da demek oluyor ki en harika benim." Bana göz kırpyor. "Kardeşim Wade benden beş yaş büyük ve tek hatırladığım onun gibi olmak istediğim."

büyürken. Hayattan daha büyük bir adamdı. Kişilik olarak değil çünkü açıkçası biraz utangaçtır. Ama babamız gibi iri yarı ve çok güçlüydü. Wade'in küçük kardeşi olduğum için kimse bana sataşmazdı."

"Birinin sana sataşacağını düşünmek zor zaten. Sen küçük bir adam değilsin," diyorum.

"Bu hale gelmem biraz zaman aldı ve çok çalıştım. Donanma yardımcı oldu."

"Annen kardeşinle ilgili bir kazadan bahsetti mi?"

Hafif bir nefes üflüyor. "Birkaç ay önce oldu. Bir görevdeymiş ve işler ters gitmiş. O gün dört ekip üyesini kaybettiler. Wade de bacaklarından birini kaybetmiş. Neyse ki ekip üyelerinden ikisi, onları tahliye etmek için bir helikopter gelene kadar onu güvenli bir yere taşıdı. Şu anda rehabilitasyonunu tamamlıyor ve protez kullanarak yeniden yürümeyi öğreniyor."

"Ne kadar korkunç ama eve döndüğü için hepiniz çok minnettar olmalısınız. Belki tek parça halinde değil ama burada."

"Evet. Ben daha çok bunun onun üzerinde yarattığı duygusal zorlukla ilgileniyorum çünkü olmak istediği tek şey bir SEAL'di. Bunun ondan koparılması..." Remy başını sallıyor.

Uzanıp kalçasını okşadım. "Üzgünüm, Remy. Sanırım onun sayesinde SEAL oldun?"

"Başlangıçta, evet. Ama farklı yeteneklerimiz var. Wade bir rehine kurtarma uzmanıydı. İnsanlar onun orada olduğunu bile anlamadan içeri girip çıkabiliyordu. Ben istihbarat yapıyorum. Hepimiz her şeyi yapmak için eğitildik ama bu benim yeteneğim. Teknoloji ve bilgisayarlar."

Pencereden dışarıyı işaret ediyor. "Kıyıya yaklaştığımızı söyleyebilirsiniz çünkü zeminin nasıl kumlaştığını görebilirsiniz. Ve manzara düzleşiyor."

Pencereden dışarı bakıyorum ve neden bahsettiğini görüyorum ve haklı. "Çok heyecanlıyım. Bunu benim için yaptığın için teşekkür ederim. Muhtemelen aptalca bir şey olduğunu biliyorum."

Uzanıp parmaklarını parmaklarımın arasından geçiriyor ve kalbim neredeyse yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Hiç de aptalca değil."

"Pekâlâ, bana kız kardeşin Cassie'den bahset, mı?"

"Doğru. En genç ve en küçükleri o ama yine de benim ve Wade'in kışını tekmeleyebileceğinden eminim. Gülünç derecede zeki. Bir avukat

Austin'de. Ama çok yakında benim yaşadığım Coronado'ya taşınacağından şüpheleniyorum."

"Nedenmiş o?"

"Onunla ve en iyi dostumla çöpçatanlık yapmış olabilirim. Geçen haftaya kadar yüz yüze tanışmadıkları için ona e-posta yoluyla aşık oldu. Ama artık bir hamle yap."

Gülüyor. "Bu şaşırtıcı bir tutum. Çoğu ağabey 'kız kardeşime dokunma' der!"

"Meh. Yani eğer birini seçme şansım olsaydı, kesinlikle Nick'i seçerdim. O harika bir adam. Belli ki onu güvende tutacak yetenekleri var. Onun için deli oluyor, bu yüzden ona iyi davranacağını biliyorum. Onu aldatıp etrafta dolaştıracak bir pislikle birlikte olmaktansa, sağlam bir adamla birlikte olduğunu bilmeyi tercih ederim. Bu arada bu yılın başlarında böyle bir şey oldu."

"Bu korkunç bir şey."

"Evet, işte bu yüzden Nick'i aptal eski sevgilisinin önünde erkek arkadaşımı gibi davranması için iş tatiline göndermek çok mantıklıydı."

"Rol yapmak, ha?"

"Artık değil. Dün beni aradı ve ona nasıl hissettiğini söyleyecek ve umarım yakında birlikte aşk yaşayacaklar."

"Romantik , değil mi?"

"Bu bizim evde neredeyse bir zorunluluk. Gerçi bir şekilde Wade'in küçükken bunun için aşkı olduğunu düşünüyorum. Ama annem saçma sapan romantik tatil filmleri için yaşıyor. Bana ve Wade'e gönderdiği tek kitap da aşk romanları."

Yüksek sesle güldüm. "Cidden, anneni seviyorum." "Evet, oldukça harika biri."

Birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra pencereden sağa doğru ilk kez suyu görüyorum. Tam bir aptal gibi nefesim kesildi. "İşte orada. Annem neden bahsediyor ki? Bu çok güzel."

"Bence annenin güzellik konusunda at gözlükleri var. Seninle birlikte gözünün önündeki güzelliği kaçırmış gibi görünüyor." Elim sıkarak bana hâlâ el ele tutuştuğumuzu hatırlatıyor.

Hayatımda gördüğüm en seksi adamla el ele tutuşuyorum. Sanki bir takvimin kapağında olabilirdi. Ya da şu süper seksi aşk kitaplarından birinin kapağında, erkeklerin karın kasları ve açıkçası photoshop icadı olduğunu düşündüğüm o 'V' şeyiyle. Ama şimdi bunu gerçek, kanlı canlı bir erkekte gördüğüm için, bunun gerçek olduğunu doğrulayabilirim.

"İnanılmaz derecede seksisin. Cesaretimi kaybetmeden önce bunu söylemek istedim." Kelimeleri ağzımdan geçiriyorum ama gözlerimi yanından geçtiğimiz muhteşem suya dikiyorum. Pelikanlar tarih öncesi yaratıklara çok benzeyen bir düzen içinde uçuyorlar. Arada bir biri süzülüp suya dalıyor.

"Bence sen de inanılmaz seksisin şekerim." Elimi ağzına götürüyor ve öpüyor.

Sırf bu yüzden bebek orgazmı yaşamış olabilirim. Emin değilim çünkü orgazm deneyimim gerçekten oldukça sınırlı.

Otoyoldan çıkıyor ve bir otele varana kadar birkaç küçük yolda ilerliyor. Sonra arabayı durduruyor. Şu küçük otoparka doğru sürdü.

"Gidip bize bir oda tutacağım. Sen burada kal, ben gelirim."

Ben de dediğini yaptım ve on dakika sonra geri geldi, sürücü koltuğuna atladı ve bizi otelin arka tarafına götürdü.

"Biraz uğraştım ama bize sahilde bir oda ayarladım."

"Remy, bunu yapmana gerek yoktu."

"Hey, bu Teksas sahil gezisini şık bir şekilde yapacağız. Sadece bir gün ve bir gecenin parçası olacak olsa bile."

Park ediyor ve çantalarımızı alıyor, sonra küçük, standart otel odasına giriyoruz. İki yatak, karşı duvarda bir televizyon ve bir banyo.

"Orada mini bir buzdolabı olduğunu söylediler." Şifonyere doğru başını sallıyor. "Ama hadi gidip güzel ayaklarını Meksika Körfezi'ne daldıralım. Sanırım yakında yağmur yağacak, o yüzden acele etsek iyi olur."

Heyecanım kabarıyor ve biraz ciyaklıyorum. "Özür dilerim, ben bir aptalım.

Bu konuda gerçekten heyecanlıyım."

"Hadi gidelim şekerim." Küçük odanın arka tarafına doğru yürüdü, banyo olduğunu sandığım yer aslında bir verandaya açılan bir kapıydı ve banyo karşı duvardaydı.

"İşte orada, kapımızın hemen dışında." Elini tutup kendime doğru çektim.

Gülüyor ve sonra beni kucağına alıyor, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi omzuna atıyor, sonra da kumda koşmaya başlıyor.

"Remy, indir beni, seni deli adam. Belini kıracaksın."

Sonunda beni yere bıraktığında, ayak parmaklarım ilk kez suya değiyor. Bu kadar yakından su maviden çok kahverengi ama yine de çok güzel. Sadece oraya bakıp dalgaların kabarmasını ve çarpmasını izliyorum.

Derin nefes alıyorum, ciğerlerimi o tuzlu havayla dolduruyorum. Gözlerim yaşlarla doluyor. Sonra Remy'nin kolları beni sarıyor, sanki zihnimi okuyabiliyor ve

sadece sarılmaya ihtiyacım olduğunu biliyordum.

"Bu mükemmel. Teşekkür ederim."

Öne eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor. "Benim için bir zevk."

Biraz yürüdük, el ele, ayaklarımız sörfte. Beni büyük, berrak, jelatinimsi bir damlanın üzerine kaldırdı.

"Denizanası. Ne yazık ki çoktan ölmüş," diyor. "Ama hâlâ sokabilirler."

Sonra yağmur başladı. Yürümeyi bırakıp başımı arkaya eğiyorum. Neredeyse kirpiklerimde kar tanelerini yakalamak gibi; sadece o anın içinde olmak istiyorum. Yağmur şu anda yumuşak. Gülüyorum ve dönüyorum.

Remy beni kollarına çekiyor ve dans ediyoruz. Dalgaların ve kumlara vuran yağmurun müziği eşliğinde dans ediyoruz. Aptalca, harika, romantik ve çok mükemmel. Sonunda yağmur şiddetleniyor ve giysilerimiz doymuş hale geliyor, tenimize yapışıyor.

"Fırtına şiddetlenmeden geri dönsek iyi olur," diyor Remy. "Evet, görünüşe göre gök gürültülü bulutlar geliyor olabilir."

"Ava, bana söz ver," diyor, sesi aciliyetle dolu. "Neymiş o?"

"İçindeki ateşi söndürmelerine izin vermeyeceğine söz ver." Yüzümü avuçluyor. "Gözlerindeki ışık dünyadaki en güzel şey. Onun söndüğünü görmek çok soğuk olurdu."

Sertçe yutkunuyorum. "Söz veriyorum."

Sonra ağzını eğdi ve beni öptü. İlk öpücüğünün tutkusu ve yoğunluğu karşısında şok oldum. Dudakları benimkileri açmaya ikna ediyor ve sonra dillerimiz birbirine dolanıyor. Ve ben onun vücuduna tırmanmaya hazırım.

Hiç böyle öpüşmemiştim. Tabii ki Remy' önceki öpücükler ne yaptığını bilmeyen beceriksiz çocuklardandı. Remy biliyor. Yine de, bu bir hareket gibi hissettirmiyor. Bu gerçek ve anlık bir his. Sanki dudaklarımın tadının nasıl olduğunu bilmeden bir an daha yaşayamayacağı için beni öptü.

Arkamızda gök gürliyor ve Remy öpüşmemizden geri çekiliyor.

"İçeri girmeliyiz, şekerim." Sonra beni tekrar kucağına aldı ve kumdan otel odamıza doğru koşmaya başladı.

bölüm

yedi

Remy

Arkasından yaklaşıp kalçalarını kavriyorum. İkimiz de yağmurdan sıırıslıklam olmuşuk ama umurumda değildi, sadece onu daha çok istiyordum. Eğiliyorum ve burnumu boğazının kenarından geçirip tatlı kokusunu içime . Güneş ışığı, yağmur ve sonsuzluk gibi kokuyor.

"Kokuna doyamıyorum." "Bu iyi bir şey mi?"

Pelvisimi onun dolgun kıkına doğru sallıyorum, ereksiyonumla onu dürtüyorum. "Çok iyi bir şey." Boynunu öpüyorum, hassas etini yalıyor ve ısııyorum. "Şekerim, bana durmamı söyle."

"Bunu neden yapayım ki? Durmanı istemiyorum Remy. Tüm kıyafetlerimi çıkarmanı ve öpücüklerinin vaat ettiği her şeyi yapmanı istiyorum."

"Bunu hissettin mi?" Yüzüme bakması için onu döndürüyorum. "Bu tek gecelik bir ilişki değil Ava, bunu anladığını söyle bana."

Yutkunuyor. "Bunu anlıyorum."

"Önce duş alıp yağmurdan korunmak ister misin?"

"Hayır. Beni ısıtmanı istiyorum." Göğsünün her kıvrımına yapışmış ıslak tişörtünü çıkarıyor. Giydiği sutyen transparan ve o da ıslak olduğu için tamamen şeffaf.

"Ava," adını söylerken boğuluyorum. "Sen hayatımda gördüğüm en seksi kadınsın. Aynen böyle." Kıyafetlerimi çıkarıyorum çünkü ıslaklar ve tenimi onun tenine değdirmek için can atıyorum. "Sutyenini henüz çıkarma." Şimdi çıplak olan sikimi kavrarken ona söylüyorum.

Gözleri ereksiyonuma kayıyor ve dudaklarını yalıyor.

"Şekerim, sikime atıştırırmalıkmış gibi bakmaya devam edersen ağzını sikmek zorunda kalacağım."

"Remy," diye nefes alıyor. "Senin sözlerin." "Çok mu fazla?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor.

"Seni ıslatıyorlar mı?" Ona yaklaşıyorum ve şortunu çıkarmasına yardım ediyorum, eşleşen şeffaf külotunu bırakıyorum. "Sana neyin ıslak olduğunu söyleyeyim şekerim, sen ıslak bir rüyasın. Lanet olsun, beni sertleştiriyorsun. Sen orada dans ederken ve dans pistinde o kışını sallarken seni gördüğüm ilk anda beni sertleştirdin."

Onu kucağıma alıyorum ve o da içgüdüsel olarak bacaklarını belime doluyor. Sonra dönüp yatağın kenarına oturuyorum, soluk pembe, şeffaf külotu ve sutyeniyle bana ve çıplak sikime sarılıyor.

"Seni boşaltmak istiyorum, böylece burada kucağımda parçalanışını izleyebileceğim. Bunu yapabilir miyim?"

Dudağını ısıırıyor ve gözlerini benden kaçırıyor.

Çenesinden tutup yüzünü bana doğru çeviriyorum. "Uh-uh, benden saklanmıyorsun. Sorun nedir?"

"Bunların hiçbirini yapmadım Remy ve bu konuda gerçekten kötü olabilirim."

Kalbim göğsümde çarpıyor ve Vegas'a uçup bu kadınla evlenmeye hazırım. Hem de hemen şimdi. Yanaklarını avuçluyorum ve inanılmaz mavi gözlerine bakıyorum. "Ava, bana bakire olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun?"

Çenesini biraz yukarı kaldırıyor, içindeki meydan okuma ortaya çıkıyor ve bu bende onun için kükreme isteği uyandırıyor. "Evet, öyleyim. Ve bunun benim yaşımdaki bir kadın için gülünç olduğunu biliyorum."

"Hayır." Parmağımı ağzının üzerine koydum. "Bu amcığı benim için sakladın. Şükürler olsun. Yalan söylemeyeceğim ve daha önce başka erkeklerle birlikte olduğunu düşünerek kafamda biraz çıldırmadığımı bile söylemeyeceğim. Seni sahipleneceğim, şekerim. Senin ilk ve son erkeğin olacağım. Bunu anlıyor musun? Çünkü buna bayılıyorum."

Başını sallıyor.

Sonra öne doğru eğilip meme uçlarından birini doğrudan kumaşın içinden ağzıma alıyorum. İpeksi malzeme teniyle aramda hafif bir bariyer oluşturuyor ama yine de vücudunu eğip inliyor.

Onu o kadar sert sikmek istiyorum ki adımı bile hatırlayamıyorum. Ama şimdi onun bakire olduğunu bildiğim için, yavaş gitmem ve onu rahatlatmam gerektiğini biliyorum.

Onu çok fazla incitme. Aletim o kadar sert ki, neredeyse acı veriyor. Bu yüzden sütyeninin kumaşından meme uçlarını emmeye ve yalamaya devam ediyorum. Şimdiden kıcını oynatıyor, amında bir tür sürtünme bulmaya çalışıyor.

Belli ki benim taktığım karşısında sabırsızlanıyor çünkü arkasına uzanıp sütyenini çözüyor ve omuzlarından düşmesine izin veriyor.

Çıplak göğüslerine bir kez baktım ve hayran kaldım. "Mükemmeller." Pembenin her tonunu ezberlerken her birini avucumun içinde tartıyorum. Soluk ve kremi, uçları daha koyu gül rengi. Öne doğru eğilip sert bir meme ucunu ağzıma alıyorum, dilimi tekrar tekrar kabarık etin üzerinde gezdiriyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor.

"Seni şimdi boşaltacağım."

Bana bakmak için arkasına yaslanıyor ve safir gözleri neredeyse siyah, göz bebekleri çok büyük. Başını sallıyor.

"Bazen biraz zaman alıyor, bu yüzden işe endişelenmeyin. Sanırım vücudum bazen kırılıyor."

"Şekerim." Bu sefer onun ağzını öpüyorum, dilimi onunkine doğru kaydırarak öyle sıcak bir öpücük konduruyorum ki yumuşak karnına boşalmadan önce kendimi geri çekmek zorunda kalıyorum. "İzin ver sana vücudunun neler yapabileceğini göstereyim. Ne kadar süreceği konusunda endişelenme. Hiçbir yere gitmiyorum."

Başını sallıyor.

"Benim için bir dakika diz çök."

İstedigimi yapıyor ve parmağımı külotunun içine kaydırıyorum ve onu sırlıklam buluyorum.

"Hazırsın. Çıkar şunları. Ama bunların her renginden olduğundan emin olalım. Sevdim bunları."

"Tamam." Ayağa kalkıyor ve külotunu bacaklarından aşağı indiriyor, sonra tamamen çıplak kalıyor. Ama amı çıplak değil. Hayır, tümseğinin tepesinde düzgünce kesilmiş kahverengi bir kıl üçgeni var.

"Kucağıma geri dön. Merak etme, henüz seni sikmeyeceğim. Sadece o sıcak, ıslak amcığını şaftıma doğru kaydıracaksın." Vücudunu aynı hizaya çekiyorum. Uyarılmışlığının sıcaklığı çok iyi hissettiriyor ve kendimi onun içine bastırmaktan başka bir şey istemiyorum. Kalçalarımı sallıyorum, sikimi kıvrımlarının arasından yukarı doğru kaydırıyorum.

Nefesini içine çekiyor.

"Hoşuna gitti mi?"

"Evet."

"Ava, kendimi tutmak için gerçekten çok uğraşacağım ve lanet olası bir ergen gibi çok hızlı boşalmayacağım. Bu çok utanç verici olur. Ama hiç kimseyi seni istediğim gibi istemedim ve şu anda o kadar sertim ki her an patlayabilirim."

Şimdi kendini bana doğru sallıyor ve bir tanrıça gibi görünüyor. "Bu neden utanç verici olsun ki? Bana oldukça ateşli geliyor."

"Sikimin üzerinde böyle sallanarak kendini boşaltacak mısın şekerim?"

"Sanırım yapabilirim. Çok iyi hissettiriyor." Rock, rock, rock.

Lanet olsun, aklımı onun tatlı amcığının sikime karşı delice kayganlığından uzak tutmak için kodlar ve istatistikler hakkında düşünmek zorunda kalıyorum.

Sonra başını geriye atar. "Aman, Remy!" Vücudu üstümde titrerken adımı bir dua gibi tekrarlıyor.

Yatağa uzandım ve vücudumu eğerek yüzeye doğru ilerledim. Sonra belinden tutup kaldırıyorum.

"Bir tane daha. Bunun tadına bakmalıyım," diyorum. "Ne?"

"Tam buraya, amını ağzıma koy."

Kendini alçalttı ve ben de daldım. Hemen klitorisini ağzıma aldım.

"Oh, oh, Remy, sanmıyorum..." Ama sonra amını ağzımın her yerine sürüyor ve bu muhteşem bir şey. Çekingen ve alçakgönüllü olması gerektiğine inandırılarak yetiştirilen bu kadın, özünde gürültülü, güzel renklerle dolu.

"Siktir!" diye bağıyor boşalırken ve ben onun bütün sularını içiyorum. Sonra yanımdaki yatağa düştü.

"Sanırım beni öldürmüş olabilirsin," diyor.

Kıkırdıyorum, sonra dönüp yüzünü ve boynunu öpüyorum. "Hâlâ nefes alıyor gibi görünüyorsun. Bunun için oldukça minnettarım. Hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın. Ama bundan da öte, sen tanıdığım en ilginç insansın."

Tek gözünü açıyor. "Çok fazla dışarı çıkmadığını söyleyebilirim ama ikimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz."

"Ciddiyim Ava. Sen harikasin. Ve gitmene asla izin vermek istemiyorum."

Aramıza uzanıyor ve parmaklarını zonklayan sert aletimin etrafına sarıyor. "Ben de gitmene izin vermek istemiyorum."

"Umarım bunu mecazi anlamda çünkü içine sokabilmem için bir noktada sikimi bırakmana ihtiyacım olacak. Şimdi benim için güzel ve ıslak olmalısın." Yüzüne bakıyorum. "Tabii fikrini ."

"Hayır, Remy, bunu istiyorum. Seni istiyorum. Seni içimde istiyorum. Şimdi, lütfen."

bölüm sekiz

Ava

Avucumu kalın, sert şaftı boyunca gezdiriyorum. Damarlı ve sıcak ve onu tatmayı, başının etrafını yalamayı ve ağzımın girintilerine emmeyi gerçekten çok istiyorum.

"Şekerim, bunu yaparsan bir dakika bile dayanamam," diyor.

"Bunu yine yüksek sesle söyledim, değil mi? Düşüncelerimi sessiz tutma konusunda gerçekten daha iyi olmalıyım."

"Bilmiyorum. Onları duymak hoşuma gidiyor." Elime pompalıyor, pelvisi hafifçe itiyor. Bunu yapmak için kendini bedenimin üzerinde tutarken sergilediği kaslar gülünç.

Ve bu beni kıkırdatıyor.

"Neye güldüğünü sormaya neredeyse korkuyorum, ama kahretsin ki kıkırdama sesini o kadar çok sevmiyorum ki bilmek zorundayım."

"Sadece kaslarınızın ve gücünüzün etkileyici görüntüsünü izliyordum ve bunun egzersiz aletleri reklamlarından biri için gerçekten uygunsuz bir reklam olacağını düşünüyordum."

Bana gülümsüyor ve bu o kadar saf, gerçek bir gülümseme ki, bu adama duyduğum sevgiyle dolup taşıyorum. Hayır, sevgi değil. Hissettiğim şey aşk. Bu hassas, koruyucu, otoriter, muhteşem komandosuna aşık oldum. Beni elinde tutmaktan ve bunun tek seferlik bir şey olmadığından bahsettiğini biliyorum. Ama konu seks olduğunda erkeklerin böyle şeyler söylediğini de biliyorum. Bu yüzden kesinlikle nefesimi tutmuyorum. Yani, ne yapabilirim ki? Onunla Kaliforniya'ya mı taşınayım?

"Lütfen..." Duraksıyorum çünkü insanların yanında küfretmeye alışık değilim. Özellikle de böyle bir durumda. "Remy, beni becerir misin?"

Hırıldıyor, derin ve şehvetli bir ses ve klitorisim için canlı bir tel. Sızlanıyorum ve vücudunun altında kayıyorum, elimle sikini serbest bırakıyorum ve her iki avucumu da sırtında gezdiriyorum.

Sonra durakladı ve bana . "Yanımda prezervatif yok, şekerim. Belki kamyonumda. Evet, muhtemelen kamyonumda."

Başımı sallıyorum ve kollarımı sıkıca vücuduna doluyorum. "Buna ihtiyacımız yok. Annem ergenlik çağımdayken sivilcelerime iyi gelmesi ve zayıflamama yardımcı olması için bana doğum kontrol hapı verdi. En azından onun planları bunlardı."

"Genelde kimsenin annesi hakkında kötü konuşmam Ava, ama seninkinin iyi bir sarsıntıya ihtiyacı var. Vücudunda kesinlikle yanlış bir şey yok. Aslında vücudun muhteşem. Çok yumuşak ve kıvrımlı. Her tümseğini, gamzeni ve çukurunu seviyorum." Gözlerini bir dakikalığına sıkıca kapatıyor. "Şimdi annen hakkında konuşmayı bırakmalıyım çünkü seni çiğ çiğ becermeme izin vereceğin gerçeğini kabullenmeye başlıyorum."

"Sorun olur mu? Söz veriyorum temizim. Bakireyim, unuttun mu?" Ona zoraki bir kahkaha attım.

"Sorun değil, şekerim. Prezervatifsiz hiç kimsenin içine girmedim. Ben de temizim. SEAL'larda bizi düzenli olarak test ediyorlar."

Mükemmel kıcını kavıyorum ve onu vücuduma yaklaşıtıyorum. Aleti amıma baskı yapıyor ve ben de ona daha fazla yer açmak için bacaklarımı açıyorum.

"Lütfen, Remy."

"Seni incitmek istemiyorum," diyor.

"Daha önce jinekoloğa gittim, bu yüzden kızlık zarımın çoktan yırtılmış olma ihtimali var. Bu çok seksi olmayan bir konuşma, değil mi?"

Beni öpüyor, dili yavaşça benimkine doğru kayıyor. Sonra aleti girişime geliyor ve santim santim içime bastırıyor.

"Vay canına, bu doktora gitmekten çok farklı," diyorum aptalca.

Gülüyor. "Umarım öyledir, şekerim. Ve beni güldürme, konsantre olmaya çalışıyorum."

Dizlerimi yukarı kaldırıyorum ve bacaklarımı beline doluyorum. "Bana kırılacakmışım gibi davranmayı bırak." Gözlerinin içine bakıyorum. "İsteddiğini söylediğin gibi becer beni."

"Lanet , Ava." İçime sonuna kadar soktu.

Hafif bir sızı var ama umurumda değil çünkü bu adamı daha önce hiçbir şeyi istemediğim bir şekilde istiyorum.

Geri çekiyor, sonra tekrar sokuyor. Bir, iki kez ve sonra sabit bir ritim buluyor. "Oh, şekerim, çok sıcak, sıkı ve ılık. Ve çok kaygan. Amın beni öldürecek. Takımımıdaki herkese söyle, seni becerirken öldüm."

"Öyle bir şey yapmayacağım. Ve ölmesen iyi edersin. Çünkü bundan gerçekten zevk almaya başlıyorum."

"Sadece tadını çıkar. Kahretsin, o zaman işimi yapmıyorum. Sıkı tutun." Kendini dizlerine kadar çekip içime girme açısını değiştiriyor. Sonra popomu kaldırıyor ve hızlı, hızlı, hızlı içime giriyor.

"Evet Remy, aynen böyle."

"Bu amcığı gece gündüz sikeceğim. Bu benim yeni işim, şekerim. Seni becermek ve boşalmanı sağlamak. Bu benim hayattaki yeni görevim." O kadar yüksek sesle inliyor ki daha çok hırlamaya benziyor. "Kahretsin, çok iyi hissediyorsun."

"Sanırım tekrar boşalacağım."

"Çok haklısın. Bu sakin her yerine boşal."

Başparmağı klitorisimin üzerinde geziniyor ve bu beni içten ovduğu yerle birleşince müthiş bir patlama oluyor. Patlıyorum. Bu orgazm diğer ikisinden farklı. Belki de sadece klitorisim uyarılmadığı içindir, ama sanki tüm vücudumda gümbürdüyor gibi hissediyorum.

"Sikimi çok iyi sıkıyor. Siktir. Geliyorum," diye kükrüyor Remy ve sonra içime pompalıyor, kanalımın içini sıcak sperminin ipleriyle boyuyor.

Çekildi ve yanımdaki yatağa düştü.

Ve bir deli gibi kıkırdıyorum çünkü hiçbir şeye uygun bir tepki veremiyorum.

Bir dirseğinin üzerinde yükseliyor. "Şimdi neye gülüyorsun?"

"Az önce seks yaptım. Çılgın seksi bir adamla inanılmaz bir seks." "Öyle mi? Ne kadar seksi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Biraz dondurma isteyeceğim ve sonra bunu tekrar yapmak istiyorum."

Eğiliyor ve burnumun ucunu öpüyor. "Dileğin benim için emirdir. Ama önce seni bir temizleyeyim, sonra da gidip dondurma bulayım."

Yarım saat sonra Remy beni otelde bırakıp dondurma ve diğer yiyecekleri aramaya gitti. Odanın öbür ucundan telefonum çalıyor ve açıp cevap veriyorum.

"Beni şimdiden özledin mi?" Eğlenceli hissederek soruyorum.

"Sanırım aramamı beklemiyordunuz, genç bayan," diyor babam.

Oh hayır, oh hayır, oh hayır. Midem düğümleniyor ve kendi içime kıvrılıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Cevap verme şeklinizden o denizci için bacaklarınızı açtığınızı tahmin ediyorum. Onlar hiçbir zaman askerler kadar güvenilir olmadılar. Ama şimdi beni dinle Ava, annen ve ben yarın Houston'da olmanı bekliyoruz. Geleceksin ve şık görüneceksin. Olay çıkarmayacaksın ve Senatör Johnston'ın oğlunun türden uygun bir genç kadın olacaksın. Bu ailemiz için iyi bir ittifak ve bunu mahvetmeyeceksin. Anlaşıldı mı?"

Dizlerimin tepkisi sadece 'evet efendim' demek ve öylece bırakmaktı. Ama içimde yanan o ateşi hissediyorum, Remy'nin gözlerimde açıkça görebildiğini söylediği ateşi. "Bu bana uyar mı bilmiyorum baba," diyorum.

Babam nefesini içine çekiyor ve sonra ürpertici bir kahkaha atıyor. "Beni . Artık sana yapılan tehditler için endişelenmeyebilirsin. Sen bir yetişkinsin. Bunun bazı güçlere sahip olduğun anlamına geldiğini düşünmeni anlıyorum. Ama sana bir şey söyleyeyim Ava. Bütün güç bende. Senin SEAL'inin kariyerini altından çekip alabilecek güce sahibim. İstedğin bu mu? Bir skandalla mahvolmasını mı istiyorsun? Onursuzca terhis edilmesini mi? Beni bu konuda sınama Ava." Sonra da telefonu kapattı.

Hemen banyoya giriyorum ve midemdeki azıcık içeriği boşaltıyorum. Sonra duşu açıyorum. Suyun altında ne kadar durduğumu bilmiyorum. Suyun soğumasına ve Remy'nin beni bulmasına yetecek kadar uzun. Neyse ki gözyaşlarım durdu.

Yine de beni kucaklıyor ve bir havluya sararak yatağa taşıyor.

"Ava, şekerim, beni korkutuyorsun. Ben yokken ne oldu?"

Yüzüne bakıyorum ve ona sahte bir gülümseme vermek için elimden geleni yapıyorum. Hayatım boyunca numara yaptım. Ailemin golf kulübünde durup kibarca gülümserken annem bir salgı bezi sorunum olduğunu ve bu yüzden kalçalarımın bu kadar kalın olduğunu açıkladı. Elbette böyle bir şey yoktu ama bu bahaneleri uydurmak ona kendini daha iyi hissettiriyordu.

Ama burada, Remy'nin yanındayken savunmam ortadan kalkmıştı. Kibarca gülümseyip rol yapamıyordum. Ve onu caydırmak için gösterdiğim tüm çabaları görebiliyordu.

Şu anda Remy'nin kucağındaydım ve hâlâ havluya sarılıydım. Etrafımızdaki yatağa baktı ve telefonumu almak için öne doğru eğildi.

"Benim için kilidi aç, şekerim. Bunu kendim de yapabilirim ama seni yere yatırmam gerekir ve şu anda ellerimi senden ayırmak istemiyorum."

Başımı sallıyorum.

"Ben ciddiym Ava. SEAL ekibimde ne yaptığımı biliyor musun? Ben istihbarat adamıyım. Temelde bilgisayarıcıyım. Yerleşik teknoloji ineği. Hacker da diyebilirsin. Gerekirse telefonuna girebilirim ve gireceğim de."

Altı haneli geçiş kodumu söylüyorum ve o da yazıyor. Sonra hemen en son arama kaydına tıklıyor.

"Babanla konuştun. Seni tehdit etti mi?" Remy gözlerimin içine bakabilmek için çenemi yukarı kaldırıyor. "Sana ne dediğini bilmem gerek. Eğer seni tehdit ettiyse, onu öldürürüm. Baban olması umurumda değil."

"Beni tehdit etmedi. Seni tehdit etti. Daha doğrusu işini." Sonra gözyaşlarının sel kapakları açılır. "Çok üzgünüm Remy. Beni bir görev olarak kabul etmemeliydin."

"Sen bir görev değilsin. Sen benim bütün dünyamsın. Baban ve onun aptalca tehditleri için de endişelenme. O emekli ve ordunun tamamen farklı bir kolundan. İşime hiçbir şey yapamaz."

"Bunu bilemezsiniz. Güçlü dostları var. SEAL olmanın senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Her şeyi mahvederim."

"Hayır, sen her şeyi daha iyi yapıyorsun. Hayat dolu ve renkli." Beni kucağından kaldırıp yatağa yatırıyor ve yorganı üzerime çekiyor. Sonra beni arkamdan kaşıkıyor. "Biraz uyuyalım, sonra dondurma yeriz ve ikinci raundu yaparız. Ama artık benimle ya da işimle ilgili endişelenmek yok."

bölüm

dokuz

Remy

Ava uykuya dalar dalmaz ne yapmam gerektiğini biliyorum. Yataktan kalkıp banyoya giriyorum ve gürültüyü bastırmak için vantilatörü açıyorum. Sonra da gardiyanımın iletişim numarasını tuşluyorum.

İkinci zil sesinde cevap verir. "Beni uyandırmak için iyi bir sebebin olsa iyi olur, Guidry. Ne istiyorsun lan?"

"Uyandırdığım için üzgünüm. Bir sorunum var. Albay Reynolds'ı tanıyor musunuz bilmiyorum ama kendisi Silahlı Kuvvetler'den. Son dört yıl içinde emekli oldu."

"Ne yaptın sen?"

"En küçük kızına aşık oldu."

"O zaman sorun ne? Onu mi bıraktın?"

"Bildiğim kadarıyla hayır. Sorun şu." Drake'e Reynolds ve karısının Ava'ya nasıl davrandığını ve vicdanen onu onlarla bırakamayacağını anlatıyorum. Ona Ava'nın ne kadar harika olduğunu ve dünyayı nasıl değiştireceğini anlatıyorum ve sonra da onu manipüle etmek için işimi nasıl tehdit ettiğini söylüyorum.

"Böyle pisliklerden nefret ediyorum,"

diye mırıldandı Drake. "Aynen öyle.

Nasıl devam etmeliyim?"

"En önemli şey nedir?" Drake soruyor. Ama arka planda boğuk bir kadın sesi duyduğuma yemin edebilirim.

Ekibimin başka bir üyesi olsaydı, gecenin bir yarısı orada bir kadın bulundurduğu için ona bok atardım. Ama gerçek şu ki Drake kimseyle çıkmıyor.

Asla. Eve asla kadın getirmez. Eğer orada bir kadın varsa, özel biri olmalı ve bunun nasıl bir his olduğunu bildiğimden, esprimi yutup sorusunu yanıtlıyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, bu soruyu bana beş gün önce sormuş olsaydınız, takımımız derdim. Açık ara önceliğim takımımızdı. Ama şimdi," elimi yüzümde gezdiriyorum. "Hiçbir şey ondan daha önemli değil."

"O zaman onu senin yapmak için ne gerekiyorsa yap, Guidry. Albay için de endişelenme. Sorun çıkarmaya başlarsa icabına bakarım. Gerçi bir şey yapabileceği şüpheli. Ekibimizin elde ettiği başarılarından sonra Başkan bizden övgüyle söz ediyor."

"Eğer iş o noktaya gelirse," diyorum. "Görevimi yerine getirene kadar masada oturacağım."

"Anlaşıldı."

Telefonu kapatmak üzereydim ki gardiyanımın derin bir nefes aldığını duydum.

"Oh, ve Remy, Lowe'un kız kardeşine yaptığın gibi intikam saçmalıkları yapma."

Gülümsüyorum. Elimde değil. Dilimin ucuna geliyor ve ona bir dangalağın hayatına girip San Diego Üniversitesi'ndeki kredisini ve notlarını altüst ettiğimi nereden bildiğini sormak istiyorum. Ama gerçek şu ki, Drake her zaman bilir. O bizim ekip liderimiz, amirimiz ve bunun iyi bir nedeni var. "O herif bunu hak etti," diyorum.

"Anlaştık. Ama bu sefer..." Drake uyarıyor.

"Biliyorum. Yapmayacağım. Hâlâ o orospu çocuğunun kayınpederim olmasını umuyorum."

Dışarı çıkıp kızımı kontrol etmeye neredeyse hazırım ama önce dostum Nick'i kontrol etmek istiyorum. O kesinlikle takımımdaki en yakın arkadaşım. BUD'lara beraber gittik.

Ben: Eğer şu anda kız kardeşimle çıplak aktivitelerde bulunuyorsanız, lütfen cevap vermeyin ve bana söylemeyin.

*Nick: <gelen resim...> Ben:
Ahmak.*

Neyin var senin? Neden gecenin bir yarısı bana mesaj atıyorsun?

*Ben: Hala Belize'de misin?
Tam olarak değil. Vegas'tayız.*

Ben: Bok yok mu? Oh adamım, annem onu öldürecek. Nick: Burada olmaman sorun değil mi?

: Normalde küçük kız kardeşimin ve en iyi arkadaşımın düğününü kaçırdığım için çok kızardım. Ama burada açıkçası daha önemli olan başka bir şey var.

Nick: <gasp> Benden daha mı önemli? Öyle olmadığını söyle. Nick: Kardeşin için aldığın görev mi?

Ben: Evet.

O anda daha önce hiç düşünmediğim bir şey aklıma geliyor. Ya Wade Ava'nın eskortu olsaydı? Ava ona aşık olur muydu? Ava ona aşık olur muydu? Onu ailesinin yanına bırakmadan önce herhangi bir soru sorma zahmetine girer miydi?

Ben: Onunla evleneceğim.

Hadi canım? Gerçekten mi?

Ben: Evet. Beni kışkımdan vurdu, dostum. İlk görüşte aşk . Açıklayamıyorum bile. Ama gerçek olduğunu biliyorum. Onunla tanışman için sabırsızlanıyorum.

Seninle Coronado'ya dönecek mi? Ben: Onu ikna eder etmez.

İyi şanslar. Hey, gelinim yan odadan beni çağırıyor, gitmeliyim.

Kız kardeşime sarıl. Çıplak olmayan, seksi olmayan bir sarılma, lütfen. Tuhaflaştırma.

Nick: <kötü gülüş>

Ben: Neden seninle arkadaş oldum ki? Cassie'nin kalbini kazanman için sana yol açtığımı kendine hatırlat. Bunu bil yeter.

Telefonumu cebime koyuyorum ve banyonun kapısını açmadan önce ışığı ve vantilatörü kapatıyorum. Ava hâlâ yatakta kıvrılmış, gözleri kapalı ama uyuduğunu sanmıyorum. Yatağın yanına diz çöküyorum ve parlak yeşil saçlarını yüzünden çekiyorum.

"Hey güzelim, uyumadığını biliyorum."

Parlak mavi gözlerinden birini açıyor. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü seni tanıyorum." Ayağa kalkıyorum ve dizimle onu dürtüyorum. "Otur. Atıştırma vakti geldi."

Odadaki mini buzdolabına ve derin dondurucuya doğru yürüyorum ve paylaşmamız için aldığım dondurmayı ve küçük bir şişe şampanyayı çıkarıyorum. İhtiyacım olan diğer şeyin yanımda olduğundan emin olmak için cebimi yokluyorum.

Ava yatak başlığına yaslanmış, çarşafı vücuduna sarmış ve kucağında bir yastıkla oturuyor. Dudağını çiğniyor.

Ona dondurma ve bir kaşık veriyorum ve tezgahın plastik bardakları almak için şampanyayı bırakıyorum. Sonra yanına oturuyorum. Yorganın üzerinde oturmama rağmen dizlerimiz birbirine değiyor.

"Bu bizim olayımız mı? Benim yatakta çıplak oturup senin giyinik olman ve büyük konuşmalar yapmamız mı?" diye soruyor.

"Olabilir. Seni çıplak seviyorum."

Bana utangaç bir gülümseme veriyor. "Ben de seni çıplak seviyorum."

Gömleğimi çıkarıyorum. "Başka bir şey çıkarırsam dondurmanın biraz büzüşmesine neden olmasından korkuyorum ve bunu istemeyiz."

Bana gözlerini deviriyor. "Saçmalıyorsun. Bir uzman olmadığının farkındayım ama ortalamanın üzerinde bir penisin olduğundan oldukça eminim."

"Bunu bir tişörtlü koyacağım. Ve onu her gün giyeceğim."

Gülüyor.

"İşte orada. O gülümseme. O gülüş. Sen dondurmanı ye, ben de sana bir hikaye anlatayım."

Bana ihtiyatla bakıyor ama kaşığı alıp dondurmaya dalıyor. "Annem de babam da Louisiana'nın aynı küçük kasabasından. Tanışmışlar. İlk kez dördüncü sınıfta gördüm. Babam her zaman annemi ilk gördüğü anda saç örgülerine bir kez baktığını ve onunla evleneceğini anladığını söylerdi."

"Vay canına, böyle bir aşk hikayesini her gün duyamazsınız," diyor. "Oh, bu son değil. Okul yılının sonunda benim

Büyükbabam -annemin babası- bir işe girdi ve taşınmak zorunda kaldılar. Böylece irtibatlarını kaybettiler. Herkes babama bir kader olmadığını söylemeye çalıştı ama o doğru zaman geldiğinde yollarının tekrar kesişeceğinden emindi."

"Sonra onunla evlenirdi," diyor Ava.

"Aynen öyle. İstedikinden daha uzun sürdü. Ama liseden mezun olduktan yaklaşık bir yıl sonra babam ve ailesi tatile gitmişler ve

bir restoranda durdu ve oradaydı. Aynı atkuyruğuyla masaları bekliyordu." Annemle babamın bu hikayeyi ne zaman anlattıklarını ve hangisinin anlattığına bağlı olarak nasıl değiştiğini düşünerek kıkırdıyorum.

"Babamın anlattığına göre, tam o anda dizlerinin üzerine çöküp evlenme teklif etmiş," diyorum ona. "Annem bunun biraz daha yavaş olduğunu söylüyor. Ama bir hafta içinde nişanlanmışlar ve ikisi de yirmi yaşına basmadan evlenmişler."

"Bu inanılmaz. Şu anda sahip oldukları restoranla aynı restoran mı?"

"Evet, büyükannem ve büyükbabamdı. Annem de babam da Cajun, yani ikisi de yemek yapmayı biliyor. Biz üç çocuk da biliyoruz. Bu aktarılması gereken önemli bir gelenek."

Bana gülümsüyor. "Mükemmel avokado tostunu yaparım." "Eminim yaparsın, şekerim."

"Bana hikâyelerini anlattığın için teşekkürler. Çok tatlı ve romantik."

Başımı salladım. "Sana bu yüzden söylemedim. Sana söylemek üzere olduğum şeyin doğru yerden geldiğini bilmeni istedim. Hızlı, sert ve sonsuza dek aşık olan uzun bir erkek soyundan geliyorum."

Ağzını açıyor, sonra kapatıyor. Sonra dondurmayı yatağın yanındaki komodinin üzerine bırakıyor. "Ne oldu?"

"Ava, seni ilk gördüğüm anda seni istediğimi anlamıştım. Sana aptalca aşık olmam için sadece ilk konuşmamız yetti. Benden bu kadar şekerim. Bana bir çatal sapla. Yüzde yüz, geri dönülmez bir şekilde seninim. Sonsuza kadar." Sonra cebimden biblo yüzüğü çıkardım. "Açıkçası bu gece hiçbir yere gidip sana gerçek bir yüzük alamadım, bu yüzden bu sadece bir yer tutucu. Ama seninle evlenmek istiyorum."

Ağzını açtı ve sadece bana baktı.

"Her şeyi yanlış yapıyorum." Yataktan kalkıp dizlerimin üzerine çöküyorum ve içinde sahte kristal olan plastik yüzüğü havaya kaldırıyorum. "Lütfen karım olacağını söyle, Ava."

"Ciddi misin?" diye fısıldıyor. O canlı mavi gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor. "Beni seviyor musun?"

"Hiç şüphesiz. Senin için çıldırıyorum. Sen de beni sevdiğini söyle."

Sulu bir kahkaha atıyor. "Seni seviyorum, seni çılgın adam. Birbirimizi iki gün tanıdıktan sonra nişanlanamayız."

"Kim demiş? On sekiz yaşını geçtin mi?" "Evet, neredeyse yirmi üç yaşındayım."

"Ve ben on sekiz yaşıma çoktan geçtim. Yani yasal olarak bu kararı verebilecek yaştayız. Karım olacağımı söyle. Karnına bebekler koymak istiyorum ve sen moda hanedanlığını yönetirken ben de çocuklara bakacağım."

Homurdanıyor. "Bir hanedanım olacağımı hiç sanmıyorum."

"İstersen yapabilirsin. Ne istersen yapabilirsin. Ben sana inanıyorum. Senin de kendine inandığını biliyorum. Sadece onların seslerini dinlemeyi bırakmayı seçmelisin. Bununla büyümek zorunda kaldığın için üzgünüm ama bir daha asla dinlemek zorunda değilsin. Onlarla kuracağın ilişkinin şartlarını sen belirleyebilirsin. Güç sende, şekerim."

Kendini kollarıma atıyor ve ben de onu yakalıyorum. "Evet, seninle evleneceğim. Senin karın olacağım ve tüm bunları yapacağım. Korkarak yaşamaktan yoruldum. Cesur ve gözü pek olmak istiyorum. Ve tüm bunları senin karın olarak yapmak istiyorum."

O dandik plastik yüzüğü serçe parmağına taktım çünkü çocuklar içindi ve diğer uymuyordu. "Yarın daha iyisini alırsınız. İstersen mağazalar açılır açılmaz. Houston'da bir sürü mücevher mağazası var."

Başını sallıyor. "Houston'a gitmek istemiyorum. Hayatımın o kısmının bitmesini istiyorum." Sonra yüzümü tutuyor. "Ama işine bir şey yapamayacağından emin misin?"

"Çoktan . Hiçbir şey için endişelenmeyin."

Epilog

Comfortably_Curvy_Fashionista az önce yayına girdi...

MILLET. *Bu benim. En azından yüzüm. Hepiniz uzun zamandır burada fotoğraflarımı ve benim gibi kıvrımlı kadınların güzel olduğuna dair inancımı destekliyorsunuz. Burada daha önce de belirttiğim gibi, selülitlerimi ya da çatlaklarımı kapatmak için asla filtre ya da benzeri bir şey kullanmıyorum. Gördüğünüz şey benim.*

Ama aynı zamanda saklanıyordum da. Güzel olduğuma inanarak yetiştirilmedim. Bu sayfanın ortaya çıkışının bir nedeni de bu. Yargılamalardan ve alaylardan uzakta, kendi güzel versiyonum olmaya çalışabileceğim bir yer istedim. Ve bunu burada sizlerle birlikte buldum.

Bugün tamamen açık konuşacağım ve kendimi tanıtacağım. Ben Ava Reynolds-

"Bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa yakında Ava Guidry olacağım."

Muhteşem nişanlıma gülümsüyorum.

Bu Remy ve evet, o benim nişanlım. Çok tatlı değil mi?

Aslında bu hafta sonu evlenmeye gidiyoruz. Ama önce sizinle konuşmak istedim. Bu benim ilk duyurum. Bu benim ve evet, saçım Oompa-loompa yeşili. Bu bir hataydı, ama biliyorsunuz bu büyüyor ve bir süre bununla yaşayacağım. Sonra belki moru denerim. Bilemiyorum. Akışına bırakacağım ve neyin doğru hissettirdiğini göreceğim. Daha önce hiç bu şekilde yaşamamıştım, bu yüzden muhtemelen biraz pratik yapmam gerekecek.

Remy'ye bakıyorum.

Ve aşkımın bana her adımda yardım edeceğini biliyorum. Birkaç nedenden ötürü kendimi tanıtmam gerekiyordu, özellikle de kendime ve sizlere karşı tamamen dürüst olmamın zamanı geldiği için. Ama aynı zamanda bir pozisyonu kabul ettiğim ve bu haberi ilk duyan sizler olduğunuz için.

Swerve'ün yeni marka elçisine bakıyorsunuz. Kıyafetlerini en az benim kadar sevdiğinizi biliyorum. Zaten birçoğunun modelliğini yapıyorum çünkü ürünlerini günlük hayatımda giyiyorum.

"Bak şekerim, az önce yüz bin yeni takipçi kazandın. Yüz elli. Vay anasını!"

Sanırım şimdilik bu kadar, ancak yüzümü buralarda daha fazla görmeyi bekleyin ve elimden geldiğince bunun gibi daha fazla yaşam yapacağım. Tüm desteğiniz için teşekkürler ve her zaman ışığınızı olabildiğince parlak tutmayı unutmayın. Çünkü o düğmeyi yalnızca siz çevirebilirsiniz.

Okuduğunuz için teŖekkürler!

Umarım Remy ve Ava'nın hikayesini sevmiŖsinizdir. Lütfen [bana bir yorum bırakmayı](#) düşünün. Cajun iyiliğim için aç mısınız? Guidry kardeşlerin hepsinin kendi kitapları var. Cassie ve Nick'[in in In Too Deep](#) hikayesini arkadaşım Emma Lee Jayne'SEAL Team Romeo kitabı 'te bulabilirsiniz. Wade'in hikayesi [Yara İzleri ve Çizgiler, Yaralı Kahramanın Kalbi](#) serisinin bir parçası olarak Haziran ayında geliyor. Üzölmeyin, Ava'nın kardeŖi Rorynin kendi olacak, 'de hikayesi sadece kime aşık olduğunu Ŗimdiden söylemek istemiyorum...
;-)

Teksas'ın keyifli küçük kasabası Saddle Creek'te geçen bir baŖka kitaptan alıntılar için kaydırmaya devam edin.

Bonus epiloglar, silinmiŖ sahneler ve ÜCRETSİZ KİTAP için [haber bültenime](#) katılın.

Eğer bu askeri kahramanı
sevdiyseniz, bu kitapları da
seveceksiniz!

[Dağ Adamının Romanı Kupa
Valesi
Knight Ride AŖk
Hakkında Tako](#)

[TÜM kitaplarımı görün.](#)

*Benimle bağlantı kurmak ister misiniz?
Facebook VIP okuyucu grubuma katılın: [Baxter Bebekleri](#)*

[Facebook](#)'ta arkadaş ol

Beni [Pinterest](#)'te takip et

Beni [Instagram](#)'da takip

et Beni [Twitter](#)'da takip

et

Beni [Bookbub](#)'da takip edin

Beni [Goodreads](#)'te takip edin

Tüm kitaplarımdan alıntılar için [web sitemi](#) ziyaret edin.

Tüm kitaplarımdan bağlantıları için [Amazon](#)'daki yazar sayfamı ziyaret edin.

Okuyuculardan haber almayı da seviyorum, bu yüzden [bana satır](#) bırakmaktan her zaman bir çekinmeyin.

Lone Star
EX-CON

lone star ex-con'dan alinti

Monroe

İzin günümde kütüphanedeyim, çevrimiçi dersim için bir haftalık çalışmamı yüklemeye çalışıyorum ve ilk mesaj geldiğinde kızıl saçlı seksi kütüphanecinin bugün giydiği eteği fark etmemeye çalışıyorum. Aileden birinden geldiğini biliyorum çünkü Madison'ın bizim için yarattığı özel zil sesi. Mesajı görmezden geliyorum çünkü bugün Denetim Teorisi ve Uygulamaları dersim için bu ödevi teslim etmem gerekiyor ve çiftlikteki internet çok yavaş.

Bir mesaj daha geliyor. Telefonuma bakıyorum ve sessiz moda geçmeden önce kardeşimin adını görüyorum. Üç erkek kardeşimle aynı evde yaşıyorum. Quinn'i altı saat önce gördüm. Bu nedenle, bu ödevi bitirmem için bana söylemesi gereken hiçbir şey yok. Ayrıca, zaten yeterince dikkat dağıtıcı şeyim var.

Ve dikkat dağıtıcı derken, seksi kütüphaneciyi kastediyorum.

Kızıl saçlar. Bukleler. Hırka kazaklarındaki sinir bozucu düğmeler. Bu kadının giyim tarzında açıkça seksi olan hiçbir şey yok, ancak buna rağmen, onunla ilgili her şey benim için bunu yapıyor.

Haftada bir gün çiftlikten izin alıyorum ve o gün online derslerim için tüm çalışmaları yapabiliyorum. Perşembe. Kütüphanede masal günü. Bu da seksi kütüphanecinin perşembe günleri hep etrafta olduğu anlamına geliyor.

Kardeşlerim ve ben, Teksas'ın küçük bir kasabası olan Saddle Creek'in hemen dışında bir çiftliğin sahibiyiz ve burada çalışıyoruz. Sığırlar hafta sonlarını umursamadıkları için, bu uzun günler ve kademeli izin günleri gerektiren bir iş. Kardeşlerimden günleri değiştirmelerini isteyebilirdim ama sorular olurdu. Cevabını bilmediğim sorular.

Ne diyeceğim? İzin günümü değiştirmem gerekiyor çünkü kütüphanede onu her gördüğümde pazar gününe kadar sekiz şekilde seviştiğimi hayal ettiğim bir kadın var mı? Bunu kardeşlerime itiraf etmemin imkanı yok.

Bu yüzden her Perşembe buraya gelip bir sonraki hafta için tüm çalışmalarımı indiriyor, yaptığım tüm işleri yüklüyor ve sessizce onun kazaklarından birinin düğmelerini açmanın nasıl bir şey olacağını hayal ederek aklımı kaybediyorum. Her seferinde küçük bir düğme.

Saat on bire doğru çocuklar ve telaşlı ebeveynler çocuk bölümündeki köşeyi doldurmaya başlıyor. önünden koşarak geçen ve "Merhaba, Bayan Burton!" diye seslenen çocuklardan oluşan düzenli bir akış var.

Bilgisayarından onu mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Her çocuğu ismiyle selamlıyor, sanki masal saatindeki varlıkları onun gününü güzelleştirmiş gibi onlara gülümsüyor. Bu

Gülümseme içimdeki bir şeyin kilidini açıyor. Ne olduğundan bile emin değilim. Tek bildiğim, onu ne kadar çok görürsem, o kadar çok arzuladığım. Sadece, bana yönelik olmasını istiyorum.

Bugün mavi ekose bir etek, sade beyaz düğmeli bir bluz ve yarıya kadar iliklenmiş lacivert bir hırka giyiyor. Bütün o lanet düğmeler. Her gün açmak istediğim lanet bir hediye gibi.

Yüksek sesle okumaya başladığında, evcil bir domuz hakkında bir kitap, kendimi utandıracak kadar zorlanıyorum. Neyse ki çocuklar, çocuk bölümündeki yarım kitap yığınları tarafından gizleniyorlar, çünkü halk kütüphanesinde yarım göğüslü olmak zaten yeterince kötü, bir de çocuklarla çevrili olmak. Ama Callie Burton beni tahrik ediyor. Zihnimi dağıtmak için kendimi okul ödevlerime odaklanmaya zorluyorum çünkü şimdi seksi kütüphanecim ve onun birçok düğmesi hakkında hayal kurmanın zamanı değil.

Onun yüksek sesle okuması ve yanımdaki masada duran telefonumun sürekli titremesi arasında ödevi bitirmem, dilbilgisi yazılımdan geçirmem ve çevrimiçi hocama göndermem sonsuza kadar sürüyor.

Son çocuklar da çıkarken kütüphane bilgisayarından çıkıyorum. Masal zamanı çoktan bitmiş ve Bayan Burton onlar için kitapları kontrol ediyor. Çıkarken ana masanın önünden geçiyorum. Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Başımı eğmeli ve ona göz ucuyla bile bakmadan dışarı çıkmalıyım.

Çünkü Bayan Burton gibi bir kadın... iyi bir kadın, akıllı, eğitilmiş ve nazik, ayrıca tam da beni çıldırtan türden bir seksi ... öyle bir kadın beni aşar.

Ne yapmam gerektiğini biliyorum ama hiçbir zaman emirlere uymakta iyi bir adam olmadım, kendi verdiğim emirler olsa bile. Bu yüzden doğru olanı yapmak yerine, masaya yaklaşırken adımlarımı yavaşlatıyorum. Başını kaldırıp bakışlarımla buluşmasını bekliyorum. Ben bir şey söylemeden önce yanakları pembeleşiyor.

"Bayan Burton," diyorum yavaşça, başımı eğip selam vererek.

Gözleri büyür ve göz bebekleri genişler. Yanaklarındaki pembe renk koyulaşır ve boynundan aşağıya doğru yayılarak beyaz gömleğinin düğmeli yakasının altında kayboluyor. Bir saniye sonra dudaklarını onaylamaz bir şekilde birbirine bastırıyor ve dikkatini tekrar çocuğa çevirerek bir yığın kitap uzatıyor.

Tam tezgâha yaklaşıp ondan bir kitap tavsiyesi isteyecektim ki telefonum çaldı. Bildirimleri susturduğumda kişi listemdeki sadece iki kişi çalıyor: Quinn ve Madison.

Quinn telefonda konuşmaktan nefret eder, bu yüzden Madison olmalı. Ailedeki tek kız o.

Telefonumu arka cebimden çıkarırken başımı eğip kütüphane kapısına dönüyorum. Sırt çantamı omzuma asarak çift kapıyı itiyorum ve aramayı kabul ederken sokağa çıkıyorum.

"Hey, Mad, ?"

Mart ayına göre hava serin, ancak gökyüzü açık ve o kadar parlak ki, sabahtan beri içeride olduktan sonra ona bakmak neredeyse acı veriyor.

"Sorun şu ki mesajlarını kontrol etmen gerekiyor." Madison'ın sesi bir yere yürüyormuş gibi nefes nefese ve benimle konuşurken normalde olduğundan çok daha sinirli çıkıyor. Günlerce şımarıklık yapabilir ama ben onun favorisiyim, bu yüzden genellikle benim yanımda kendini dizginler. "Hangi cehennemdeydin sen?"

"Kütüphanede. Neden?"

"Kütüphane mi?" Homurdanıyor. "İzin gününü orada mı geçiriyorsun?"

"Evet. İzin günümü kütüphanede geçiriyorum. Lanet evden çıkmak için her şeyi yaparım." Quinn, Harrison ve ben hepimiz çiftlikte, büyüdüğümüz evde yaşıyoruz. Harrison'ın ikizi Hayes, Austin'de, Saddle Creek'in birkaç yüz mil doğusunda yaşıyor ve Johnny hala Texas A&M'de. Mayıs ayında mezun olup eve taşındığında ne halt edeceğimizi bilmiyorum, çünkü evde üçümüz varken bu zaten çok fazla. "Kütüphane sessiz ve internet berbat değil. Yani evet, oraya gidiyorum."

"Tamam, inek," diye dalga geçiyor. "Kıçını kaldır da Ace'e git."

Liseden beri kullandığım eski püskü kamyonete yaklaşırken adımlarım yavaşlıyor. "Ace'in mi? Ne?"

"Acil aile toplantısı. Hemen buraya gel." Arka planda bir kapı gıcırıyor ve geçen arabaların seslerinin yerini alçak sesle konuşmalar ve tabak çanak şingirtıları alıyor. "Ve lanet mesajlarını oku."

Ben başka bir şey söyleyemeden telefonu kapattı.

Kamyonetimi çantamı yere atacak kadar açıyorum, sonra kapıyı kilitliyorum. Kütüphane kasaba meydanından sadece bir blok ötede ve halka açık bir yere park ettiğim için kamyonetimi olduğu yerde bırakıp, yıllardır bir simge haline gelmiş yerel bir hamburgerci olan Ace's'in bulunduğu meydana doğru geri dönüyorum.

Mesajlarımı açıyorum. The Jolly Ranchers mesaj zincirinde bir düzineden fazla mesajım var. Madison aile mesaj zincirine bu adı verdi. Çünkü böyle komik olduğunu düşünüyor.

<The Jolly Ranchers>

Quinn: *Rocking C'den yeni çıktım. En kısa zamanda buluşmalıyız.*

Harrison: *Ne ? Karanlık Lord yine seni kızdırdı mı?*

Bu sefer ne yaptı?

Madison: *Seni yemlemesine izin veremezsin. Eğer sinirlenirsen Sana her korkak dediğinde, bu onu eğlendiriyor. Seni etkilemesine izin verme.*

Quinn: *Sadece birlikleri bir araya getir. Tercihen içkili bir yerde. Üç saat içinde orada olacağım.*

İçki mi? İçki için mi buluşuyoruz? Ben de orada olacağım. İsteyim. Austin'de, hatırladın mı? Öylece çıkıp bir şeyler içmek için sizinle buluşamam.

Harrison: *Quinn acil durum diyorsa, acil durumdur.*

Madison: *Başka bir deyişle, kışını eve götür güzel çocuk.*

Madison: *Johnny, olduğun yerde kal. Haftaya vizelerin var.*

Quinn: *Hayır, Johnny'ye de ihtiyacımız var.*

Harrison: *Hayes, Johnny Austin'e gelene kadar bekleyebilir misin, böylece sizinle gelebilir?*

Hayes: *Hayır, çünkü bu drama için işten ayrılmayacağım. Her neyse, bensiz halledin.*

Kendim sürebilirim.

Harrison: *Az önce Quinn'le konuştum. Dalga geçmiyor. Saat 1'e kadar Ace'e git.*

Bekle. Monroe Ace'in yerine girebilir mi?

Madison: *Evet, aptal. Ace'in yerine girebilir. Orası alkol servisi yapan bir restoran, bar değil. Şartlı tahliyesi özellikle barlarla ilgili.*

Johnny: *Sadece soruyorum*

Johnny: *<Omuz silkmiş bir kişinin GIF'i>*

Madison: *Araba kullanırken mesaj atmayı bırak.*

Mesajlar devam ediyor ama ben okumayı bırakıp hızlanıyorum çünkü saat bir buçuğu çoktan geçti.

Ace's'e giriyorum ve nostalji göğsüme bir bıçak gibi saplanıyor.

Ace's'in içinde ışık loş ve hava bira, yağ ve duman kokusuyla dolu. Elbette, Ace's'te muhtemelen yirmi yıldır kimse sigara içmiyor, ancak şu anki sahibi devralmadan ve restorana dönüştürmeden önce bar olduğu on yıllar boyunca ahşap panellere sızan dumanın kokusunu hala alabiliyorum.

Teksas'ın honky-tonk'u gibi hissettiriyor, muhtemelen bu yüzden Texas Monthly'nin sattığı Teksas'ın en iyi dolması listesinde düzenli olarak yer alıyor. En iyi kızarmış tavuk bifteği. En iyi burger. En iyi patates kızartması. Yerel kaynaklı keçi peyniriyle süslenmiş en iyi roka salatası. Her neyse. Modaya uygun insanlar hangi yiyecekleri önemsiyorsa, burada ağır bir Teksas lezzetiyle birlikte servis ediyorlar.

Yıllardır Ace's'e adımımı atmadım. Ordudan ayrıldığımdan beri. -Çünkü o zamanlar henüz fırsatım olmamıştı. Hapisten çıktığımdan beri de olmadı çünkü bar olmasa da benim için bar olmaya çok yakındı.

Yine de Quinn acil aile toplantısını buraya çağırdı. Bir dizi mesaja rağmen, toplantının ne hakkında olduğunu hâlâ bilmiyorum. Ama Quinn drama kraliçesi değildir. Hepimizi bir araya çağırdıysa, gideriz.

Ayrıca Ace's'in patates kızartması da iyi, yani öğleden sonra tamamen bir kayıp olmayacak.

Crawford'ların geri kalanını restoranın arka köşesinde bir masanın etrafında otururken buluyorum. Tehditlerine sadık kalan Hayes ortalıkta görünmüyor -ki bu büyük bir sürpriz değil- ama Quinn, Harrison, Madison ve Johnny oradalar. Her birinin önünde bir bardak bira var. Madison'ınki taze. Diğerlerinininki neredeyse boş. Hepsinin yüzünde şoktan suratsızlığa kadar değişen ifadeler var.

Boş sandalyelerden birine kayıyorum. "Bu sabah kahvene kim işedi?"

Madison yudumun ortasında durdu ve bana dik dik baktı.

Bu bakışta bir miktar anne azarı var. anneme en çok benzeyen Madison ve ben bu benzerliği en çok bana "*otur*" der gibi baktığında görüyorum. *Kapa çeneni. Ve terbiyeni takın.*

Ne haltlar döndüğünü soramadan, tanımadığım bir garson yanıma gelip kardeşlerimin önüne bir tur daha bira bırakıyor. Kalçasını sallıyor ve bana doğru gülümsüyor. "Sen de bir Shiner ister misin?"

"Sadece su. Teşekkürler."

Teksas'ın en iyi birası olan Shiner Bock buradan çok uzakta üretilmiyor, ama Ace'in patates kızartması gibi o da yoksun kaldığım bir başka şey. Şartlı tahliyeyle dışarı çıktığınızda, tekrar hapse girmek istemiyorsanız içki içmezsiniz. Hiç içki problemim olmamasına rağmen, yine de riske atmak istemiyorum.

Bir an sonra bir su belirdi. Kimse bir şey söylemedi ve Quinn'in çenesinin duruşundan garsonun kulaklarıyla sözleri arasına biraz mesafe koymasını beklediğini anlayabiliyorum. Her küçük kasabada olduğu gibi Saddle Creek'te de dedikodu, kilisede düzenlenen bir yemek kadar popüler.

"Neler oluyor?" Sandalyemi yaklaştırarak soruyorum.

Quinn konuşamayacak kadar üzgünmüş gibi çenesini sıkıyor ve Madison cevap veriyor.

"Büyükbaba Crawford felç geçirdi."

Kaşımı kaldırıyorum. "Crawford *Dede* mi?" Diye soruyorum, çünkü hiçbirimiz ona böyle hitap etmiyoruz. Sonra masanın öbür ucuna eğilip su bardağını onun birasına vuruyorum. "Eğer Voldemort sonunda nalları dikmeye hazırsa, bu kutlama içkileri neden yok?"

Duyarsız biri gibi görünmek istemem ama büyükbabamız kaba, kontrolcü ve manipülatif biri. Lakabı da bu yüzden.

Sonunda Quinn cevap verir. "Dokuz gün önce felç geçirdi."

"Ve biz bunu şimdi mi öğrendik?"

Normalde pek içki içmeyen Quinn, biranın çoğunu içtikten sonra yere bırakırken yüz ifadesi asıktı. "Lewis bilmemizi istemedi."

"Şerefsiz herif," diye mırıldanıyor Harrison.

Lewis, babamızın küçük kardeşi, kesinlikle bir pislik. Açıkça Karanlık Lord olarak adlandırdığımız büyükbabamızın saf, kendine hizmet eden bir kötülük olduğu ve üstüne yüksek dozda ırkçılık ve sınıfçılık eklediği yerde, Lewis Amca kötülüğün daha ince bir şeklidir. İşbirlikçi ve manipülatif, size yağ çekecek, sırtacak, omzunuza bir tokat atacak ve sonra siz bıçağı görmeye fırsat bulamadan sizi böğrünüzden bıçaklayacak türden bir adam. Mecazi anlamda. Harry Potter tamamına uygun olarak ona Umbridge Amca demeye başladık.

"Anlamıyorum," diye itiraf ediyorum. "Bize söylemeyecek miydi? Bu nasıl işe yarayacaktı?"

Quinn başını sallar. "Biz burada Saddle Creek'teyiz. Büyük çiftlik neredeyse 300 mil uzakta. Biri bizimle temasa geçmedikçe bir şeyler olduğunu anlamamızın imkânı yok. Büyük çiftliğe gitmemin tek nedeni Aiden'in dün bana mesaj atıp ziyaret etmem gerektiğini ima etmesiydi."

Madison nazıkçe, "İyi görünmüyor." diyor.

Hâlâ büyükbabamızın, yani Karanlık Lord'un kendisinin felç geçirdiği fikrini kafamda oturtmaya çalışıyorum. O pisliğin hasta olamayacak kadar inatçı ve ölmeyecek kadar kötü olduğuna yemin edebilirdim.

"Hepinizin sorması gereken soru" -Quinn bardağını bana doğru tutuyor- "Umbridge Amca'nın neden felci bilmemizi istemediği." Quinn ağır ağır iç geçiriyor. Hemen sadede geleceğim çünkü Blake'in bana çocukmuşum gibi açıklamak zorunda kalacağı bir sürü yasal saçmalık var. Ama işin özü şu ki, hepimizin evlenmesi gerekiyor."

"Bekle, ne?" Johnny sorar. "Daha yirmi iki yaşındayım. Yabani yulaflarım falan var."

Madison onun sarı saçlarını karıştırıyor. "Çok tatlısın ama kimse senin yulaflarını duymak istemiyor, o yüzden onları pantolonunun içinde tut, olur mu?"

Göz ucuyla, normalde soğukkanlı olan Harrison'ın sandalyesinde kaydığını görüyorum.

Quinn, "Evlilik öncesi anlaşmalara ve hızlı evliliklere ihtiyacımız var, böylece sevgili yaşlı Voldemort nihayet öldüğünde, aile çiftliğimizi gerçekten elimizde tutabiliriz ve sonunda Umbridge Amca'ya devredilecek olan vakfiyla yasal saçmalıklara bağlanmaz," diyor.

Madison, "Bu hiç mantıklı değil," diyor.

Quinn, "Lojistik olarak hayır, öyle değil," diyor. "Ama yasal olarak tüm bunları yapmaya hakkı var çünkü ne yazık ki her şey onun adına, bizim değil."

Quinn tröstün nasıl kurulduğu ve ne anlama geldiği konusunda bizi hızlıca bilgilendiriyor. Çoğu benim için Yunanca ama haklı olduğunu anlayacak kadar biliyorum. Voldermort bunu, o öldüğünde evlenmezsek her şeyi kaybedeceğimiz şekilde ayarlamış. Şimdi evlenmek zorundayız.

"Ben hüküm giymiş bir suçluyum," diyorum. "Benimle kim evlenecek?"

"Dinleyin, bunun için çok fazla olduğunu biliyorum, ama ne yaparsanız yapın

Olabilir. Bu hafta sonu tekrar buluşup fikirler üzerinde beyin fırtınası yapabiliriz. Biriyle çıkan var mı?" Quinn soruyor.

Harrison, "Hayes muhtemelen öyledir," diyor.

"Evet, ama aynı anda birden fazla kadınla evlenmek yasadışı," diyor Johnny homurdanarak.

Ama yine de hiçbir kadına sunacak bir şeyim olmadığı gerçeğini düşünürken kayboluyorum. Aklıma kızıl saçlı seksi bir kütüphaneci geliyor, ama Saddle Creek'teki tüm kadınlar arasında özellikle o benden daha iyi bir erkek bulabilir.

Lone Star Ex-Con'u satın alın veya KU'da ÜCRETSİZ okuyun!

mühür ekibi romeo

SEAL Team Romeo'nun adamlarıyla tanışın. Bu savaşçılar iş başında ülkelerine hizmet ediyor, masumları koruyor ve genellikle kıçlarına tekme basıyorlar. Zorluk ya da tehlike ne olursa olsun, her zaman birbirlerini kollarlar. Dünyayı kurtarmakla o kadar meşguldüler ki aşkı bulamadılar. Ta ki şimdiye kadar.

İzindeyken, her biri kendi eşiyle tanışmak üzeredir. Bu SEAL'lar sıkı savaşır... ve daha sıkı severler. İster komşu kızı, ister giden kız olsun, doğru bir Romeo'nun kalbini ele geçirdiğinde, ömür boyu onun olur.

En sevdiğiniz instalove yazarlarından bazılarının kısa ve ateşli romanslarından oluşan bu seride SEAL Team Romeo'ya aşık olmaya hazır olun.

Seri Bağlantısı: <http://mybook.to/SEALTeamRomeo>

Baskı Altında - Fern Fraser - <https://geni.us/SealUnderPressure>
İmzalı, Mühürlü, Teslim Edildi - Khloe Summers - [Kitabım](#)
Mayra Statham'dan Demir Atmış Aşk - [Benim](#)
[Kitabım](#) Cameron Hart'tan Düşman Hatlarını Geçmek
- [Benim Kitabım Benim Kitabım](#) Tarin Lex'ten Kırık
SEAL -
Çok Derinlerde - Emma Lee Jayne - [Benim Kitabım](#)
Easy Surrender Yazan: Nichole Rose - <https://mybook.to/EasySurrender>
One Night with a SEAL Yazan: Eve London - [Benim Kitabım](#)
Kat Baxter'dan Covert Curves - http://mybook.to/Covert_Curves
Lana Love'dan Claim Curves Operasyonu - [Benim Kitabım](#)
Loni Ree'den Blown Away - [Benim Kitabım](#)
Emily Bunney'den Kalbimden Vuruldu - <http://mybook.to/Shottotheheart>
Barbra Campbell- <https://books2read.com/DefendingMyHeart>'dan Kalbimi
Savunuyorum
Operasyon: Wife Her Up by Chloe Maine - [Benim Kitabım](#)
Anlaşmayı Mühürleyen: Poppy Parkes - <https://tinyurl.com/sealing-the-deal>
Öpücükle Mühürlenene: Mazzy King - <https://geni.us/SealedKiss>

yazar hakkında

USA TODAY BESTSELLING YAZARI, Kat Baxter hızlı tempolu, tatlı ve BUHARLI romantik komediler yazıyor. Okurları onu "Şapşalların Kraliçesi" ve kitaplarını "kahkaha attıracak kadar komik" ve "kindle'nınızı eritecek kadar sıcak" olarak adlandırdı. Teksas'ta ailesi ve bir hayvan sürüsüyle birlikte yaşıyor. Kat, çok satan bir tarihi aşk romanı yazarının takma adıdır.

Okurlar Kat'in kitapları hakkında neler söyledi?

"Kat Baxter benim kedi nanem!" ~ Goodreads yorumu

"Ne zaman seksi, inek ve edepsiz konuşmalarla dolu bir romantizme ihtiyaç duysam, Kat Baxter'ın arkamda olduğunu biliyorum!" ~Goodreads yorumu

"Kat Baxter sadece 12 kısa bölümde beni karakterlerine nasıl aşık ediyor? Çünkü o kelimeleriyle sihirli bir dokumacı!"

~ Amazon incelemesi

"Anında aşık olacaksınız." ~Goodreads yorumu

"Bayıldım. hikayeye doyamadım ve her iki karaktere de aşık oldum!"

~Amazon yorumu

"... aralarındaki kimya anında ve dışında!" ~Amazon incelemesi

"... orijinal, ateşli ve komik!" ~Amazon incelemesi

"Lanet olsun, çok sıcak." ~Amazon incelemesi

"... tatlılık, sıcaklık ve mizah. Hikâye bittiğinde gülümsemekten yanaklarım acıdı." ~Amazon incelemesi

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.